

Letnik XXV - št. 1, januar 2018

Glasilo občine Trzin

odsev

Med prireditvami in praznovanji
Čas pestrega (kulturnega) dogajanja

Umetnik, ki v lesu vidi nekaj več
Marijan Vodnik

Zelo aktivno leto trzinskih gasilcev
Več kot 7000 ur prostovoljnega dela

Primer dobre prakse
Trzin, branju prijazna občina

NOVO! NOVO! NOVO!

*Nova
terasa!
Nova
ponudba!*

- TORTE
- VRHUNSKA KAVA
- SLADOLED
- LEDENA KAVA

novo

Vse vrste tort v ponudbi od 14. februarja naprej. (Začnemo na valentinovo.)
Torte po naročilu: obletnice/ poroke/ rojstni dnevi.

PEKOS PUB
TRZIN

01/564-21-10, 041-785-680
Mengeška 9, Trzin
pekospub@siol.net

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Zimski utrinek s Trzinskega polja
Fotografija: Miha Pavšek

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider, Marjetka Pajk, Fanči Perdih, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Natalija Nataša Frelih, Tanja Jankovič, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za februarso številko oddajte
najkasneje do **5. februarja 2018.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja nenaročenih prispevkov.

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Znamo gledati (drugače)?

Bil je eden tistih prvih dni novega leta, ko bi bilo, roko na srce, udobneje ostati doma na kavču, zaviti v toplo odejo in z dobro knjigo v roki. V Ljubljanski kotlini sta se namreč mešala megla in rahlo pršenje, a v višje ležečih predelih se je po napovedi obetalo nekoliko lepše vreme.

»Saj nisva iz cukra,« naju je soprog zbezal iz hipne cone udobja, da sva že čez dobre pol ure grizla v hrib do ene priljubljenih izletniških točk v Kamniških Alpah. Med potjo naju je rahlo spral dež, za katerega se je zdelo, da nama vztrajno sledi iz doline, a bližje sva bila vrhu, bolj se je nebo jasnilo in zrak je postajal milo topel in božansko dišeč. Nikjer ni bilo več čutiti dolinske zadušnosti, naokrog pa so se v nebo peli bližnji vrhovi, po njih pa so se lovile sence, ki jih je ustvarjalo zahajajoče sonce. Pogled za bogove!

Iz zamaknjenosti me je zdramil glas ene od pohodnic, ko je znancem, ki jih je srečala tam gori in so jo spraševali, ali res nikdar ne ostane doma, razložila, da je že zaradi takšnih pogledov vredno odriniti na pot. Saj slabega vremena preprosto ni, jim je še razložila in modro dodala, da je vse odvisno od našega pogleda na svet. Odkar gleda tako, se ji menda kar naprej dogajajo čudeži ... kot je bil ta sončni zahod v hribih na za mnoge sicer mrakoben januarski (dolinski) dan.

O tem, da je treba znati (drugače) gledati, ve veliko povedati tudi Marjan Vodnik, ki ga predstavljamo v tej številki Odseva. Mnogi mu pri-
našajo kose lesa, v katerih oni ne vidijo posebne vrednosti, on pa zna iz prinesenega pričarati zgodbe, ki jim ni para ... In ob katerih potem ljudem od lepote videnege zastaja dih.

Odpri mo torej oči in poglejmo na svet malce drugače. Prepričana sem, da bo naš pogled na lepem bistrejši in jasnejši in da bomo znali potem tudi v bolj meglenih trenutkih življenja odkriti svetle žarke radosti.

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Zakaj je Trzin branju prijazna občina

Namen javnega natečaja za podelitev naziva Branju prijazna občina, ki ga je pripravilo Združenje slovenskih splošnih knjižnic v sodelovanju z Ministrstvom za kulturo in Skupnostjo občin Slovenije, lani, leta 2017, prvič, je promocija dobrih praks, ki jih za izboljšanje bralne pismenosti, spodbujanje branja in razvoj bralne kulture izvajajo občine.

Natečaj je bil objavljen 8. februarja, na slovenski kulturni praznik, in je bil odprt do 30. oktobra. Podelitev naziva, ki ga je prejela tudi občina Trzin, pa je bila 4. decembra, na slovesnosti v avli Mestne občine Kranj, o kateri smo poročali že v prejšnji številki Odseva.

Tokrat predstavljamo kriterije, aktivnosti v zadnjih dveh letih, ki so občini Trzin prinesle ta naziv. To so:

- opredelitev pomena ali področja bralne kulture in drugih dejavnosti v zvezi s knjigami, branjem in bralno pismenostjo v razvojnih dokumentih lokalne skupnosti – v Lokalnem in Letnem programu kulture v Občini Trzin;
- podpora projektom in drugim aktivnostim s področja bralne kulture (brez aktivnosti, ki jih izvaja javna knjižnična služba) – vsebinska in finančna podpora 5 akterjem: KUD-u Franc Kotar za kulturno-literarne večere in za mednarodni literarni večer Obrazi miru v sodelovanju s Slovenskim centrom PEN, Društvu upokojenecv Žerjavčki za večere literarnih ustvarjalcev pokrajinske zveze upokojenecv, Turističnemu društvu Kanja pri natečaju Najboljša zgodba našega kraja, Medobčinskemu muzeju Kamnik pri izdaji priročnikov Kaj nam odkrije sprehod po Ongru in Po sledih trzinske preteklosti ter zloženko o Jefačnikovi domačiji in Osnovni šoli

Trzin z dotacijo za nakup dodatnega gradiva za šolsko knjižnico;

- javna podpora nosilcev lokalne oblasti, tudi finančna, aktivnostim za promocijo bralne kulture – župan je na posebni prireditvi obdaril najboljše učence osnovne šole in najboljše gojence glasbene šole s knjižno nagrado, zaposleni na Občini Trzin so sodelovali na natečaju in pri branju trzinskih zgodb in zaživel je projekt *Knjigobežnice*, v okviru katerega so bile pred vhomom v krajevno knjižnico nameščene poličke, na katerih lahko ljudje pustijo svoje odvečne knjige, z njih pa odnesejo tiste, ki si jih želijo;
- podpora bralnim društvom in klubom, ki jih ne organizirajo in izvajajo splošne knjižnice – ob otvoritvi trzinske enote doma starejših občanov je Občina domski knjižnici podarila knjige, v okviru te knjižnice pa zdaj že deluje tudi bralni klub;
- finančna podpora aktivnostim, povezanim z branjem in knjigo – poleg aktivnosti, omenjenih v drugi alineji, še podpora založniškim projektom, nakupi knjig za obdaritve, podpora pomembnim domoznanskim izdajam ter financiranje redne dejavnosti knjižnice, njenih prireditev in nakupa knjižnega gradiva brez zmanjševanja sredstev, kot je bil trend na državnem nivoju in drugod tudi na lokalnem nivoju.

Številčni podatki o podpori projektom bralne kulture v letih 2016 in 2017:

- 6 organizacij, ki se v občini ukvarjajo z bralno kulturo (brez splošnih knjižnic)
- 8 projektov bralne kulture (brez projektov splošnih knjižnic)
- 1000 udeležencev pri projektih bralne kulture

Plakat, ki prebivalce Trzina vabi k sodelovanju v projektu izmenjave knjig Knjigobežnice. Knjige lahko izmenjujete v 1. nadstropju Centra Ivana Hribarja, pred vhomom v Krajevno knjižnico Tineta Orla.

V skladu s Pravili o kriterijih in načinu podeljevanja certifikata Branju prijazna občina se certifikat podeli za obdobje treh let, potem pa lahko občina pri Združenju slovenskih splošnih knjižnic vложи vlogo za podaljšanje njegove veljavnosti.

Strokovna komisija je na natečaju izbrala 18 občin, ki so izpolnile vse pogoje in ki s svojimi praksami izstopajo z uspešnim spodbujanjem sodelovanja in vključevanja prebivalcev lokalne skupnosti pri gojenju branja kot temeljne vrednote družbe. Aktivnosti občine Trzin, predstavljene v vlogi za natečaj Branju prijazna občina, je komisija ocenila takole:

»Čeprav je relativno majhna, spada Občina Trzin med gospodarsko razvitejše in inovativnejše lokalne skupnosti na državnem nivoju. Veseli nas, da ima tovrstna potencia močan odmev tudi na področju knjižnične službe. Izrazito nadpovprečna podpora lokalni knjižnici kaže na zavedanje odločevalcev, kaj sodobna in modernim izzivom prilagojena knjižnica prinaša okolju. V strateških dokumentih je zaznavna iskrena skrb za bralno kulturo in pismenost, naklonjena materialno težje merljivim vsebinam in neinstitucionalnim deležnikom pa prehaja na širše področje kulture in izobraževanja. Posebej velja omeniti podporo literaturi, dediščini in knjigi kot življenjski sopotnici človeka. Med naštetimi podprtimi projekti po potencialu in kvaliteti izstopata natečaj za trzinsko zgodbo in postaje Obrazov miru, ki prinašajo v lokalno okolje mednarodno dimenzijo. Priporočamo, da se celovito dojemanje pomena bralne kulture in pismenosti še natančneje

Osemnajst občin je prejelo lani ob koncu leta naziv branju prijazna občina, med njimi tudi trzinska.

definira v prihodnjih razvojnih načrtih občine in nato ciljno prenese v prakso.«

Občina Trzin se zahvaljuje vsem sodelujočim, vsakemu delčku te sestavljanke, vsem zaslužnim za pridobitev certifikata, zlasti pa že omenjenim društvom, osnovni šoli, muzeju in knjižnici.

V novem letu želimo vsem našim občanom, da bi prebrali kakšno zanimivo knjigo, vabljeni pa tudi na kulturne prireditve, povezane s knjigo, in na izmenjavo knjig v okviru projekta Knjigobežnice. ●

Občina Trzin, foto: Arhiv Občine Trzin

23. redna seja občinskega sveta

Kljub pregovorno veselemu decembru, namenjenemu raznim praznovanjem, je bilo vzdušje na 23. redni občinski seji 20. decembra zelo delovno, saj so imeli svetniki prav zaradi konca koledarskega leta na dnevnem redu (še) več točk kot po navadi.

Načrtovano prvo točko z naslovom Sprejem predloga Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu (OPPN) za manjše območje znotraj enote urejanja prostora ST 5/1-3 KRIŽIŠČE JV – 1. del je župan (kot njen predlagatelj) umaknil z dnevnega reda. Razlog? Neusklajenost med Ministrstvom za okolje in prostor, ki je že potrdilo poplavno študijo, in Agencijo Republike Slovenije za okolje (ARSO) oziroma njuno medsebojno pregovarjanje, vrhu tega pa občina od Agencije tudi še ni prejela njegove končne potrditve.

Svetniki so se tako na seji najprej precej časa ukvarjali s točko, namenjeno njihovim vprašanjem in pobudam.

Začetno besedo je imel Rado Gladek, ki je nanizal kar nekaj perečih vprašanj, med njimi tudi, ali bo sedanja zdravnica, s katero so občani menda zelo zadovoljni, vendarle ostala v trzinski splošni ambulanti, saj naj bi se na tem delovnem mestu menda tudi ona izredno dobro počutila. Župan je povedal, da so z Zdravstvenim domom Domžale krajši pogovori o tem že potekali in da bo Občina januarja še pisno zahtevala sestanek, na katerem bi se dogovorili, da zdravnica ostane v Trzinu.

Kot je povedala svetnica Klavdija Tretjak, naj bi na trzinski šoli imeli vedno več prošenj za pomoč pri plačevanju prehrane in ekskurzij, zato je predlagala, da bi se občinski svetniki v korist te pomoči odrekli decembrski sejnini. Župan pa je ob tem pojasnil, da je treba, tudi če se svetniki odrečejo sejnini, obračunati davke, zato bi bilo smotrnejše poiskati kak drug način za to, na primer, da bi vsak svetnik sam nakažal znesek šolskemu skladu.

Svetnika Petra Kralja je zanimalo, koliko dijakov in študentov štipendira Občina in kakšni so kriteriji za pridobitev te štipendije, ki naj bi bili celo strožji kot za Zoisovo štipendijo. Župan je razložil, da so se na Občini že pogovarjali o tem, da bo treba ponovno preveriti pogoje za pridobitev štipendije in tudi pravilnik za njihovo podeljevanje. To naj bi storili letos spomladi. Dodal pa je, da so do zdaj praviloma vedno pozitivno rešili vse prošnje za štipendijo, izjema je bilo le leto, ko je bilo prijav več kot razpisanih štipendij.

Na koncu se je oglasil še svetnik Romeo Podlogar, s pobudo, podano tudi Statutarno pravni komisiji, in sicer, da se izvede referendum, na katerem bi se ugotovilo, kakšen volilni sistem in kolikšno število občinskih svetnikov bi bila za občino Trzin najprimernejša. Po njegovi oceni ta referendum ne bi prinesel dodatnih stroškov ali pa bi bili ti minimalni, saj bi bil referendum lahko izveden v okviru volitev v državni zbor. Župan mu je pojasnil, da državna volilna komisija česa takega ne počne in da je zato za referendum treba sestaviti občinsko volilno komisijo, kar pomeni, da so stroški enaki, kot bi bili, če bi se referendum izpeljal posebej.

V nadaljevanju seje so svetniki sprejeli sklep o določitvi cen programov predšolske vzgoje v vrtcu Žabica in v prvi obravnavi potrdili predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja zemljišč za gradnjo s komunalno opremo in o merilih za odmero komunalnega prispevka na območju Občine Trzin. Ugotovili so, da je predlog primeren za nadaljnjo obravnavo.

Občinski svet je nato obravnaval in po skrajšanem postopku sprejel predlog Odloka o spremembi Odloka o grbu in zastavi Občine Trzin, nato pa še sklep o podaljšanju veljavnosti Lokalnega programa kulture v Občini Trzin za obdobje od 2014 do 2017 (za čas do sprejema novega občinskega lokalnega programa za kulturo, najkasneje do konca leta 2021), in predlog Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Trzin.

Svetniki so na seji sprejeli še sklep o povprečni ceni gradbenih parcel, povprečnih stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč in okvirni vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča za leto 2018, soglašali so s predlaganim finančnim načrtom za glasilo Odsev za leto 2018 in sprejeli spremembe in dopolnitve Načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Trzin za leti 2018 in 2019.

Občinski svet je zatem razpravljal še o občinskem proračunu za leto 2019, za konec pa še o odvzemu statusa javnega dobrega nekaterim zemljiščem v lasti Občine Trzin.

23. redna seja občinskega sveta se je končala po dobri uri in pol. S podrobnostmi se lahko seznanite na spletni strani Občine Trzin. ●

Vesna Sivec Poljanšek

Občine do ugodnejših eko kreditov

Eko sklad omogoča občinam po novem še ugodnejša posojila za okoljske naložbe, obnovo stavb in novogradnje, celotnemu javnemu sektorju omogoča nepovratna sredstva za posamične ukrepe energetske obnove stavb v njihovi lasti, na območjih z večjo onesnaženostjo zraka pa omogoča tudi nepovratna sredstva za zamenjavo zastarelih komunalnih vozil.

Na Eko skladu so že vrsto let na voljo ugodna posojila za različne okoljske naložbe, po novem pa bodo na voljo tudi za posamične ukrepe obnove stavb in za novogradnje, ki izpolnjujejo zahteve Pravilnika o učinkoviti rabi energije v javnih stavbah. S takimi ugodnejšimi posojili bi radi spodbujali okoljske naložbe občin in njihovo izvedbo, kot so denimo ukrepi za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in zmanjšanje onesnaževanja zraka z drugimi emisijami, gospodarjenje z odpadki ter varstvo voda in učinkovita raba vode. Posojilo lahko predstavlja do 85 odstotkov priznanih stroškov naložbe.

Poleg tega so posojila za naložbe občin v nove skoraj nič energijske stavbe družbenega pomena, kot so šole, vrtci in podobno, za katere velja obrestna mera trimesečni EURIBOR + 0 %, po novem možna tudi kot delno nepovratna sredstva Eko sklada, pod pogojem, da grede ta nepovratna sredstva za poplačilo posojil. S tem je občinam olajšano financiranje v obdobju gradnje do izplačila take nepovratne finančne spodbude.

Občine lahko odslej dobijo nepovratna sredstva tudi za energetske obnove občinskih stavb, in sicer v obsegu ene četrte priznanih stroškov naložbe. Pod energetske obnove spadajo toplotna izolacija zunanega ovoja stavbe, vgradnja energijsko učinkovitih oken, toplotne črpalke ali kurilne naprave na lesno biomaso, zamenjava toplotne postaje oziroma priklop na sistem daljinskega ogrevanja, vgradnja sprejemnikov sončne energije, prezračevanja z vračanjem toplote odpadnega zraka in energijsko učinkovitega

sistema razsvetljave ter optimizacija ogrevanja. Na območjih z večjo onesnaženostjo zraka lahko občine pridobijo nepovratna sredstva tudi za nakup novih komunalnih vozil. •

Tanja Bricelj

Občina Trzin objavlja javne dražbe:

- za prodajo nepremičnine št. 1020/4, v k. o. Trzin, 7. 2. 2018 ob 11. uri;
- za prodajo nepremičnine št. 1244/476 v k. o. Trzin, 7. 2. 2018 ob 12. uri in
- za oddajo tržnega stanovanja na Ljubljanski cesti 13 b v Trzinu, 9. 2. 2018 ob 10. uri.

Vse informacije o nepremičninah in postopkih javne dražbe ter obrazci so objavljeni na spletni strani www.trzin.si.

Začetek priprave regijske prometne strategije

Gosta naseljenost glavnih mest sproža v večini evropskih metropolitanskih regij podobne izzive – prometne zamaške in kot posledico tega velike količine toplogrednih plinov. Zato so se v evropskih metropolah, da bi zmanjšali negativne učinke prometa, v okviru evropskega projekta SMART-MR lotili iskanja rešitev za zagotavljanje trajnejše nizkoogljicne mobilnosti. V tem projektu sodeluje tudi Ljubljanska urbana regija (LUR) in s tem tudi občina Trzin.

Osrednji cilj projekta je podpreti lokalno in regionalno oblast pri izboljševanju prometne politike in zagotavljanju trajnostnih ukrepov

Predstavitev projekta SMART-MR na decembrski seji Sveta Ljubljanske urbane regije v ljubljanski mestni hiši, ki so se je udeležili župani in predstavniki 26 občin te regije

za vzpostavljanje prožne nizkoogljicne mobilnosti v regiji glavnega mesta. Prvi korak za to je vzpostavitev celostne regijske prometne strategije (CPS), pri nas je to za celotno Ljubljansko urbano regijo.

Slovenska partnerja projekta, Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) in Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU), predvidevata v okviru načrtovane vzpostavitve temeljev za oblikovanje regijske prometne strategije identifikacijo skupnih prometnih izzivov, izdelavo akcijskega načrta z ukrepi za njihovo reševanje ter pripravo časovnega in finančnega okvira za realizacijo teh ukrepov.

Strategija je za vključene občine ključnega pomena, ne le zaradi urejanja problematike prometa, temveč tudi zato, ker je **potrjena strategija CPS pogoj za uspešno črpanje evropskih sredstev** za ukrepe na področju vzpostavljanja trajnostne mobilnosti. V prihodnjih mesecih so tako predvideni individualni posveti, razprave in usklajevanja s posameznimi občinami ter priprava strateškega dokumenta, ki bo omogočil regiji še intenzivnejši razvoj trajnostne mobilnosti. Več o projektu SMART-MR lahko preberete na www.interregeurope.eu/smart-mr/. •

Tanja Bricelj, foto: Arhiv projekta SMART-MR

Obvestilo ambulate za bolezni dojk

V Zdravstvenem domu Domžale že od leta 1998 uspešno deluje ambulanta za bolezni dojk. Da je delo ambulate uspešno, kaže tudi statistika odkritih karcinomov dojk.

Od leta 2012 pa se obseg dela te ambulate postopno zmanjšuje, in sicer zaradi delovanja nacionalnega programa DORA, ki ga financira Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, zajema pa ženske, stare od 50 do 69 let.

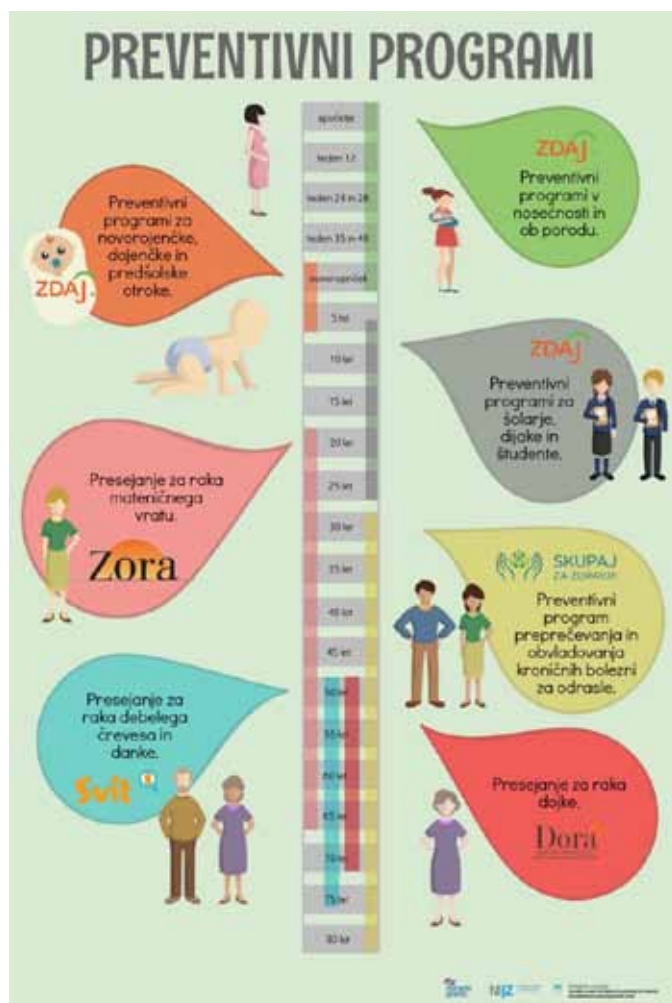
Nekatere občine, tudi trzinska, pa ob tem krijejo stroške za te preglede tudi ženskam, mlajšim od 50 let in starejšim od 69 let, torej takim, ki niso vključene v presejalni program DORA, in sicer za:

- preventivni klinični pregled dojk,
- preventivno mamografijo in
- ultrazvok dojk.

Za navedene preglede napotnica ni potrebna, naročite pa se lahko po telefonu, na številkah (01) 72 45 220 ali 051 683 773, kjer dobite tudi vse potrebne informacije.

Vse ženske, ki pri sebi opazite spremembe na dojkah, pa si, ne glede na starost, pri svojem izbranem osebnem zdravniku ali ginekologu čim prej pridobite napotnico. ●

**Janez Svoljšak, dr. med., spec. spl. med.,
direktor ZD Domžale**

Subvencioniranje cepljenja proti klopnemu meningoencefalitisu

Občina Trzin je v letošnjem proračunu namenila del sredstev tudi za preventivne zdravstvene programe za občane, med drugim za cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu.

To cepljenje je priporočljivo za vse osebe, starejše od enega leta, ki bivajo na endemskem območju ali predvidevajo aktivnosti v naravi. Bazično cepljenje se opravi praviloma s tremi odmerki cepiva, intramuskularno, v mišico nadlahti. Shema cepljenja:

- prvi odmerek,
- drugi odmerek 1 do 3 mesece po prvem odmerku,
- tretji odmerek 5 do 12 mesecev po drugem odmerku.

Prvo revakvacijo – osvežitveno cepljenje – se opravi z enim odmerkom cepiva tri leta po tretjem odmerku prvega cepljenja, nato pa se priporoča opraviti revakvacijo vsakih pet let, za starejše od 60 let pa je priporočljivo vsaka tri leta. Cepljenje s prvima dvema odmerkoma je smiselno opraviti v zimskih mesecih, saj tako dosežemo zaščito še pred začetkom sezone aktivnosti klopov.

Cepljenje odraslih pacientov (starost nad 18 let) bosta izvajali v splošni ambulanti na Ljubljanski 12/f v Trzinu zdravnica Vesna Milojevič, specialistka družinske medicine, in medicinska sestra Regina Povž, in to tako za svoje paciente kot tudi za vse druge odrasle osebe s stalnim bivališčem v Trzinu. Za cepljenje (v delovnem času ordinacije) se je treba predhodno dogovoriti po telefonu številka (01) 564 40 50.

Otroke in mladino do starosti 18 let bo cepila zdravnica Irena Klemenčič, specialistka pediatrije, v domžalskem zdravstvenem domu na Mestnem trgu 2. Telefonska številka za naročanje za njihovo cepljenje je (01) 72 45 271.

Na cepljenje prinesite s seboj kartico zdravstvenega zavarovanja in cepilno knjižico.

Občanom Trzina pripada sofinanciranje za prvo od treh bazičnih doz in za prvo revakvacijo – občan plača polovico ene doze cepiva (odrasli 15 EUR, otroci 14 EUR), drugo polovico pa plača Občina Trzin. Za prejemnike občinske socialne pomoči in njihove družinske člane je cepljenje v letu, ko prejemajo pomoč, v celoti brezplačno, če predložijo potrdilo o upravičenosti. Vlogo za izdajo potrdila o upravičenosti se vloži na Občini Trzin, in to za vsako cepljenje posebej, zdravstveni dom pa priloži to potrdilo k računu, ki ga izda Občini Trzin. ●

Zdravstveni dom Domžale in Občina Trzin

Zapojmo in zaigrajmo skupaj

12. decembra so se v šolski telovadnici razlegali glasovi mladih in starejših pevk in pevcev ob petju živahnih melodij, značilnih za praznično obarvani mesec, program pa so obogatile tudi čudovite plesne točke. Veseli december je namreč mesec, ko združita moči trzinska Društvo prijateljev mladine in osnovna šola in skupaj pripravita tradicionalni novoletni koncert z naslovom Zapojmo in zaigrajmo skupaj; letos je bil že trinajsti po vrsti.

Veselo druženje treh generacij folkloristov

Na poldruugo uro trajajočem koncertu, v katerem je bližajoče se novo leto napovedovalo nekaj pesmi z zimsko tematiko, med njimi tudi večna Sveta noč, so peli Čmrlji in Sovice iz vrtca Palčica, pevci Cici pevskega zbora in Otroškega pevskega zbora ter pevke Ženskega pevskega zbora Trzinke, zapeli in zaigrali so mladi glasbeniki glasbene šole Lartko, učenci otroške folklorne skupine so plesali skupaj s člani in veterani Folklorne skupine Trzinka, mažoretno palico sta spretno vrteli dve skupini šolskih mažoret, Vita Vinko je ob klavirski spremljavi Brine Ize Anžič in baletnem nastopu Maje Vinko recitirala Pavčkovo Zamišljenost. Obiskovalce sta navdušila tudi mladi plesni par Tara Kveder Anterič in Nejc Jemc z elegantnim angleškim valčkom in temperamentno sambo, z arijo Nessun dorma iz opere Turandot pa je presunil izjemni kontratenorist Žiga Lakner, ki se je javnosti prvič predstavil pred štirimi leti v oddaji Slovenija ima talent, na tem večeru pa je skupaj s tremi učenkami Alenke Gotar zapel še božično Sveto noč (Alenka Gotar je dan pred koncertom svoj nastop odpovedala zaradi bolezni). Navdušili so prav vsi nastopajoči in bili zato upravičeno deležni bučnega aplavza. Pred zaključno točko, v kateri je Avsenikova pesem Otroške

Sveta noč v izvedbi varovancev glasbene mentorice Alenke Gotar

želje povezala vse nastopajoče pevce in solistko Renato Smolnikar ob spremljavi narodnozabavnega ansambla glasbene šole Lartko, smo lahko prusluhnili še Ježkovi pesmi s pomenljivim naslovom Ljudje, prižgimo luč. Program sta spretno povezovala učenca Živa Potočar in Žiga Gerkšič, na začetku pa sta občinstvo pozdravila v. d. ravnateljja Jana Klopčič in predsednik Društva prijateljev mladine Trzin Lado Krašovec. Dobro obiskano prireditev so nekoliko motili le neukročeni malčki, ki so ob nastopih živahno tekali po prostoru in motili nastopajoče.

Tradicionalni novoletni koncert je v telovadnico privabil številne obiskovalce, tudi tokrat pa je bil tudi dobrodelno naravn. Prosto-voljne prispevke so zbirali med drugim s srečelovom, za katerega je prispevala nagrade trgovina Lidl. Zbrani denar, okoli 230 evrov, so organizatorji namenili za šolski sklad za subvencioniranje vzgojno-izobraževalnih programov, ki niso financirani iz javnih sredstev in za katere, kot nam je zaupala skrbnica sklada učiteljica Sara Rode, dobijo na šoli vsako leto več prošenj za finančno pomoč. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Glasbeniki glasbene šole Lartko z venčkom pesmi skupine Queen

Novoletni koncert je izzvenel s skupnim zaključnim nastopom vseh pevcev.

Prednovoletno srečanje občanov

Sredi veselega decembra organizira Občina Trzin že nekaj let prednovoletno srečanje občanov v kulturnem domu, pa čeprav odziv glede na poseljenost kraja ni ravno velik. Tokrat je bilo srečanje 15. decembra in se ga je kljub deževnemu dnevu v skromno okrašeni dvorani zbralo precej občanov, in to večinoma starejših, prišlo pa je tudi nekaj predstavnikov nekoliko mlajše generacije, med njimi podžupan Rado Gladek s soprogo, nekaj zaposlenih na občini in nekaj občinskih svetnikov, med katerimi pa nismo opazili opozicijskih, ter nekaj predstavnikov podmladka turističnega društva Kanja.

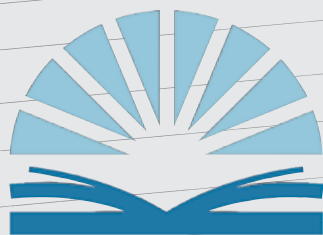
Trzinci so se na prednovoletnem srečanju veselo zavrteli ob zvokih ansambla Anžeta Šuštarja.

Najprej je župan Peter Ložar pozdravil vse navzoče in na kratko spregovoril o pridobitvah minulega leta, ob tem pa omenil predvsem razširjen izvoz iz Mlak in novo parkirišče pri osnovni šoli oziroma Pšati, obnovo vodovoda in kanalizacije v Župančičevi in Cankarjevi ulici in v drugem delu Jemčeve ulice ter projekt centralne čistilne naprave v lhanu. Ob tem je spomnil, da so za te projekte v zadnjih treh letih pridobili blizu 2 milijona evropskih sredstev: »To je dosežek, na katerega sem zelo ponosen. Zahvaljujem se svojim sodelavcem na Občini Trzin. Veliko dela je potrebnega za to, da prideš do takega zneska. Še posebej zato, ker Trzin pri razpisih ali natečajih velikokrat izpade zaradi našega faktorja razvitosti.« Pregledu opravljenega pa je dodal še oris načrtov za novo, in sicer volilno leto, ki jih sestavljajo razgrnitev Občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN), začetek gradnje doma zaščite in reševanja, novo igrišče pri šoli, obnova infrastrukture v Ulici Rašiške čete ter v delu Prešernove in Reboljeve ulice, obnova dela Mlakarjeve ulice ter ureditev povezave med Mlakami in IOC. Ob koncu svojega govora je župan povabil tudi na preostale decembrske dogodke v kraju in nato vsem zaželel predvsem mirno in zdravo novo leto.

Kot je že navada, je sledilo prijetno druženje ob napitkih in prigrizku, ki je hitro kopnel, za glasbo pa so poskrbeli člani Ansambla Anžeta Šuštarja, ki so z narodnimi vižami in drugimi popularnimi melodijami nekaj plesa željnih občanov zvalili tudi na plesišče. Videti je bilo, da se vsi dobro zabavajo, čeprav naj bi starejše menda motilo nekoliko preglasno ozvočenje. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Šola, ki mi je blizu!

srednja šola domžale

Gimnazija

Tehnik računalništva

Trgovec

Avtoserviser

Inštalater strojnih inštalacij

Ekonomski tehnik (PTI)

Strojni tehnik (PTI)

VABLJENI NA
INFORMATIVNA DNEVA
9. in 10. februar 2018

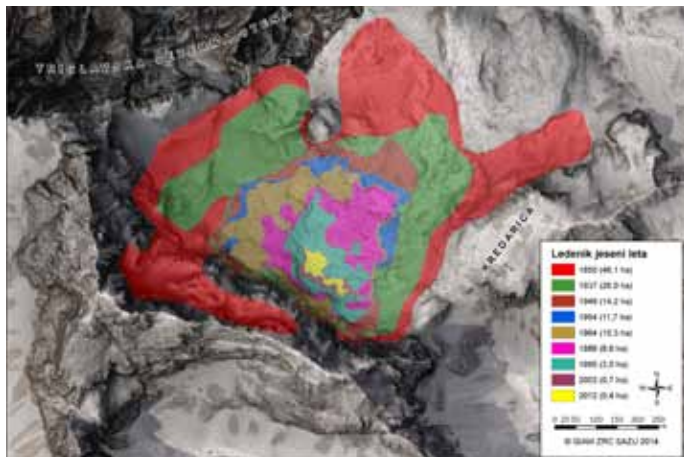
Cesta talcev 12, 1230 Domžale

01/724-06-30

www.ssdomezale.si

Predavanje o Triglavskem ledeniku

Miha Pavška smo v Trzinu vajeni v številnih vlogah, od planinske in civilnozaščitne pa vse do novinarske, sredi decembra pa je v domžalski knjižnici nastopil še v vlogi predavatelja. Na zanimivem predavanju je občinstvu predstavil edina slovenska ledenika, natančneje ledeniški zaplati, ki sta ostali od nekdanjih mogočnih ledenikov – zaplati Triglavskega ledenika in Ledenika pod Skuto. Miha namreč med drugim proučuje plazove in ledenike, kot geograf pa je zaposlen na Geografskem inštitutu Antona Melika v okviru Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Shematski prikaz krčenja Triglavskega ledenika od leta 1850 do 2012. (Vir: GIAM ZRC SAZU, 2014, Knjiga Triglavski ledenik, Matej Gabrovec in dr., str. 234.)

Na inštitutu so spomladi leta 2016 zaznamovali 70-letnico spremljanja stanja Triglavskega ledenika s pregledno razstavo, ki si jo je mogoče ogledati na spletu (giam.zrc-sazu.si/sites/default/files/razstava_tl_v_spm_e-panoji_vse.pdf). Poleg predstavitve zgodovine njegovega proučevanja in številnih podatkov o krčenju ledenika in temperaturnih spremembah so ob tej priložnosti prvič razstavili tudi nekaj atraktivnih fotografij iz prejšnjega stoletja in najdbe, ki so prišle na dan z njegovim zmanjševanjem – od kape iz filca, sprehajalne palice z vgraviranim datumom iz leta 1924 do več kot sto let starega fotografskega aparata.

Oba slovenska ledenika sta kljub svoji majhnosti, zaradi česar jima je Miha namenil kar pomanjševalnico ledenička (strokovno je to glacieret), še vedno izredna laboratorija za proučevanje, saj imata vse, kar imajo tudi veliki ledeniki. Na inštitutu ne spremljajo le zmanjševanja njunega obsega, ampak tudi vzorčijo led, kukajo pod ledenik in proučujejo Triglavsko brezno, ki je raziskano do globine več kot 300 metrov, dogajanje ob ledeniku pa je mogoče »v živo« spremljati tudi s pomočjo kamere na Kredarici (ktl.zrc-sazu.si/).

»Narava se neprestano spreminja, prav zato pa ji moramo prisluhni, če želimo tudi v prihodnosti ostati njen del.«

Miha Pavšek

»Da nastane en meter debel ledeniški led, potrebujemo v običajnih razmerah okoli pet do sedem metrov snega in okoli tri do pet let, v Sloveniji, kjer pogoji za ledenike niso optimalni, pa je potrebno za to tudi več desetletij ali celo stoletje,« je povedal predavatelj. Ob tem pa je opozoril tudi na globalno segrevanje in prikazal krivuljo, ki ponazarja zviševanje temperatur – v zadnjih desetletjih je krivulja v obliki hokejske palice, kar pomeni, da je ta rast zelo hitra. To bi nas moralo strezniti, in sicer zlasti naslednja dejstva: ledenik se je od začetka opazovanja do zdaj stanjšal za 40 do 50 metrov in zmanjšal za več kot petnajstkrat, v zadnjega pol stoletja se temperatura zraka zvišuje tako, kot bi se vsakih 15 let pomaknili za 100 višinskih metrov navzdol, torej bliže dolini. »Podnebne spremembe so tu in prinašajo v glavnem negativne vplive,« je še opozoril Miha Pavšek.

Predavatelj Miha Pavšek, Trzinčan in bralec Odseva bolj znan v vlogi trzinskega vremenskega svetnika, ob Triglavskem ledeniku lani avgusta

Na predavanju so bile prikazane tudi fotografije iz prejšnjega stoletja, ko so se na Triglavskem ledeniku še pogosto smučali. Iz tistih časov je tudi pripetljaj iz leta 1946 (istega leta so se začele meritve ledenika), ko je turni smučar Tone Pogačnik v gosti megli zgrešil smer in padel 60 (!) metrov globoko, prek roba triglavske severne stene, se zaril v sneg na dnu grape in ... preživel, brez resnejših poškodb.

Razstavo o Triglavskem ledeniku prav v dneh izida januarskega Odseva za kratek čas gosti tudi trzinska osnovna šola, kjer ob tem poteka finalno tekmovanje kviza Mladina in gore v organizaciji Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije in domačega planinskega društva.

Pavškovo predavanje si lahko ogledate na povezavi: domzalec.si/triglavski-ledenik-in-nekateri-drugi-ledeniki-v-luci-podnebnih-razmer. ●

Tanja Bricelj, foto: Aleš Smrekar in Miro Pivar

Utrinek z Mihovega decembrskega predavanja o ledenikih

V Trzinu še dva nova defibrilatorja

V decembrskem Odsevu smo vas že seznanili z lokacijo novega defibrilatorja (AED) pri vhodu v dvorano Marjance Ručigaj pod trzinsko knjižnico, blizu vhoda v splošno ambulanto Trzin, za katerega skrbi Zdravstveni dom Domžale. Do konca leta pa smo dobili še dva – enega na Mlakah, v bližini bankomata na zadnji strani banke NLB oziroma desno od vhoda v Mercator, drugi pa je v Starem Trzinu, na Jefačnikovi domačiji, neposredno ob vhodu. Za oba je poskrbela in bo zanj tudi skrbela trzinska civilna zaščita. V obeh primerih gre za prenosno elektronsko napravo, ki je pri človeku sposobna zaznati zastoj srca in ki lahko s pomočjo električnega sunka srce ponovno požene in s tem reši življenje. Vse lokacije AED po Sloveniji si lahko ogledate na spletnem naslovu www.aed-baza.si. Na zemljevidu AED se ob kliku na ikono – zeleni kvadratik z belim srčkom – izpišeta naslov lokacije in ime ustanove/podjetja ter dostopnost naprave, tu pa lahko preberete tudi o njihovem delovanju. ●

Miha Pavšek, CZ Trzin, foto: Miha Pavšek

Novi defibrilator, samodejni zunanji defibrilator (kratica AED je iz angleškega Automated External Defibrillator) pri bankomatu na Mlakah

V gozd brez panike, toda previdno

Leto 2018 se je za Tino Švajger Sivec začelo na sila nenavaden način. Tretjega januarja, ko je sredi dopoldneva odšla na Rašico, naj bi bila na jasi pod Dobenim opazila medveda.

»Na Rašico sem se odpravila iz naselja pri mengeškem bajerju okoli desete ure dopoldne. Približno dva kilometra od naselja sem opazila medveda. Pogosto se rekreiram v tukajšnjih gozdovih in velikokrat srečam srne, zato sem še toliko bolj pozorna. Medved je bil oddaljen kakih 300 metrov in me ni opazil, jaz pa sem povsem okamnela, ko sem ga zagledala. Ritensko sem se počasi umaknila po poti, od koder sem prišla, ko pa sem bila skrita za ovinkom, sem stekla naravnost domov,« pripoveduje Tina Švajger Sivec, ki je še dan prej s hčerko opravila isto pot, a ni takrat opazila nič nenavadnega.

Tina Švajger Sivec je o tem srečanju obvestila tudi Lovsko družino Mengeš, kjer vse odtlej spremljajo dogajanje na tem območju, a lovski čuvaji niso opazili nič posebnega in v dneh do 10. januarja niso prejeli nobene podobne prijave. Lovski starešina Jože Vahtar zato poudarja, da je panika odveč, kljub temu pa je na mestu previdnost in upoštevanje primerne vedenja v gozdu. »Ljudje se ne zavedajo, da je gozd bivalno okolje živali in da je srečanje z živalmi možno v vsakem letnem času. Na tem območju živijo divji prašiči, eden je zelo velik, po velikosti primerljiv z mladim med-

Medvedja mladež ne upošteva pravil

Potem ko je lani avgusta medvedka z mladičema vznemirila sprehajalce v Rašiškem pogorju, smo obiskovalci Dobenega in Rašice nekoliko bolj previdni. In medtem ko nas večina meni, da medvedji zimo prespijo, starešina Lovskega društva Mengeš Jože Vahtar opozarja, da je medvedja mladež dejavna tudi pozimi. Tu gre za medvede, stare manj kot tri leta, ki se lahko potepajo okoli tudi v zimskih mesecih. (Podobno kot človeška se torej tudi medvedja mladina požvižga na splošno veljavna pravila.) In čeprav je verjetnost za srečanje z medvedom majhna, delimo na tem mestu opozorilo lovskega starešine Jožeta Vahtarja, da se moramo zavedati, da smo v gozdu na obisku ljudje in ne živali. Torej – če se spoštljivo obnašamo, kadar smo v gosteh pri (človeških) prijateljih, naj velja tak odnos tudi za obisk pri prijateljih v naravi.

vedom. Tu živijo tudi gamsi, pa seveda lisice in jazbeci, poleg tega pa je v zadnjem času opaziti tudi šakale. Vse te živali se praviloma izogibajo redno obljudenim pohodniškim potem. Umaknejo se že, če slišijo pogovor ali zgolj udarjanje pohodniške palice, torej človek že z normalno hojo povzroča dovolj glasov, da živali ne preseneti,« je povedal Jože Vahtar.

Kljub temu pa dopušča možnost, da je obiskovalka zares videla medveda, saj ga lovci tudi avgusta, ko so redno dobivali obvestila sprehajalcev, da so opazili medvedko z mladičema, nikoli niso srečali, opazili so le njegove sledi. Tina Švajger Sivec pa po drugi strani dopušča možnost, da bi takrat, ob njenem srečanju z živaljo, res lahko šlo tudi za zares velikega divjega prašiča. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj in Tanja Jankovič

V bližnjih gozdovih pri nas domujejo med drugo divjadjo srne, ki jih je mogoče videti tudi na trzinskih travnikih. Tale fotografija je nastala poleti, kmalu po sončnem vzhodu.

Takšne opozorilne table so se v gozdovih v okolici Trzina pojavile lani sredi poletja. Previdnost tudi zdaj ne bo odveč!

Ne sprehajajte se zunaj urejenih gozdnih poti

Tisto, pred čimer še zlasti svari Jože Vahtar, je tiha hoja kar povprek po gozdu, zunaj urejenih poti, odsvetuje pa tudi sprehajanje s pasjimi samičkami po gozd v času paritve in opisuje slabe izkušnje z nekaterimi lastniki psov z močnim lovskim nagonom – posamezniki spustijo svoje pse s povodca, da gonijo divjad po gozdu. Ob tem naj spomnimo, da je sprehajanje psov brez povodca z zakonom prepovedano in da lahko takega brezbriznega lastnika udari po žepu kazen od 400 evrov naprej. Zakon velja tudi za majhne družne pse.

Enostarševci spet po urniku

Občina Trzin je v preteklem letu prejela kar dva laskava naziva – branju prijazna občina in mladim prijazna občina, oba po formalni poti, tretji naziv pa so ji samoiniciativno dodali še člani Društva enostarševskih družin s sedežem v Trzinu. Ker jim pomaga s prostori za njihova nedeljska srečanja, so občini podelili še naslov enostarševcem prijazna občina.

V društvu se posvečajo izboljševanju kakovosti življenja enostarševcev, kot se sami imenujejo, zlasti enostarševskih družin z otroki, stariimi do 16 let. Člani društva se srečujejo vsak mesec, in sicer drugo nedeljo v mesecu, vsakič pa poskrbijo tudi za organizirano tematsko varstvo za otroke, medtem ko se starši v predavateljskem kotičku posvečajo izbrani temi. Za ta srečanja vabijo medse uveljavljene strokovnjake s področja vzgoje, psihologije in zdravega življenja ali pa preprosto izmenjujejo izkušnje in informacije, se družijo in širijo svojo socialno mrežo.

Potem ko so bili termini srečanj v zadnjih mesecih nekoliko spremenjeni, se v letu 2018 vračajo k staremu urniku – srečanja v prostorih mladinskega kluba v centru Ivana Hribarja bodo spet vedno drugo nedeljo v mesecu, od 9.30 do 11.30, prosijo pa za vnaprejšnje prijave na njihovi strani na Facebooku [facebook/enostarsevska.si](https://www.facebook.com/enostarsevska.si) ali na e-naslov drustvo.dedi@gmail.com. Več o njihovih srečanjih najdete na spletni strani www.enostarsevska.si.

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Zgoraj: Naziv enostarševcem prijazna občina so občini Trzin samoiniciativno podelili člani Društva enostarševskih družin Slovenije.

Levo: Utrinek z decembrskega srečanja, ko so posejali božično žito

Dva krožka in obilo zadovoljnih udeležencev

O študijskih krožkih in njihovem poslanstvu smo v Odsevu že pisali. Nismo pa še poročali, kakšno je vzdušje na njih in kaj vse se tam počne. Na Jefačnikovi domačiji sta se lani decembra začela kar dva taka krožka pod vodstvom mentorice Branke Urbanija, prvi se imenuje *Etno fletno*, drugi pa *Sam svoje sreče kovač*. Pokukali smo med udeležence in poskušali ugotoviti, zakaj se družijo in česa se bodo naučili v dobrih treh mesecih.

Študijski krožki so edinstvena oblika izobraževanja za odrasle. Nastali so po modelu skandinavskih dežel, v Sloveniji pa so se tako dobro prijeli, da jih prihajajo k nam proučevati kot model dobre prakse tudi iz tujine.

Vsestranska Branka Urbanija iz bližnje Mengeške Loke, s poslovnimi prostori pa v Trzinu, se je pred časom izsolala tudi za mentorico študijskih krožkov. Prvi, ki se je ukvarjal s ponovno uporabo materialov in se je končal lani na začetku jeseni, je naletel na tako izvrsten odziv, da je Branka hitro začela razmišljati o organizaciji novih.

In tako je začela lani decembra izvajati kar dva nova krožka: etnološko obarvani študijski krožek *Etno fletno*, ki raziskuje bogastvo

naše (kulturne) dediščine, in krožek *Sam svoje sreče kovač*, ki po principih nevrolingvističnega programiranja (NLP) in s pomočjo tudi drugih metod išče pot do bolj kakovostnega življenja.

»Udeleženci so pestra družčina, stari so od 20 do 85 let. Pridružiti se nam namerava celo gospa v 96. letu starosti. Na srečanjih krožka *Etno fletno* nas med drugim ves čas spremlja pesem. 85-letni udeleženec Miha Velepč z Vira, katerega korenine pa so v Trzinu, je aktiven pevec radomeljskega pevskega zbora, in zato nam vsakič tudi zapoje. Predvsem take pesmi, ki so že skoraj utonile v pozabo,« je Branka Urbanija opisala košček dogajanja v krožku *Etno fletno*.

Tudi v študijskem krožku *Sam svoje sreče kovač* je vzdušje zelo

Domačno okolje študijskih krožkov na Jefačnikovi domačiji. Utrinek z začetka enega od krožkov, ko so se udeleženci, ki sicer popolnoma napolnijo prostor za veliko mizo, še zbirali.

Na prvem srečanju so udeleženci študijskega krožka *Sam svoje sreče kovač* simbolično zažgali vse tisto, kar jim v minulem letu ni služilo, nato pa zapisali dobre namere za leto 2018.

Kakšen bi bil krožek Etno fletno brez tradicionalnih domačih dobrot?! No, teh v resnici ne manjka niti na krožku Sam svoje sreče kovač. Za to se vedno potrudijo tako mentorica Branka kot tudi udeleženci.

sproščeno, prijetno domačno. In tak je tudi njegov namen: udeleženci tam razpravljajo o marsikaterih osebnih stvareh, a zgolj, če to že-

lijo, saj je na prvem mestu občutek varnosti, kajti le v varnem okolju bodo lahko spoznali marsikaj novega o samem sebi in o svojem načinu delovanja v življenju, se pogovorili o svojih osebnostnih izzivih ...

»Najprej sem se udeležila krožka *Sam svoje sreče kovač*, nato pa sem šla pogledat še v krožek *Etno fletno*,« nam je razložila ena od udeleženk in nadaljevala: »Na obeh je tako prijetno, da sem kar ostala, in to na obeh. Pa še veliko novega se bom tu naučila.«

Marsikomu, ki dogajanje spremlja zgolj kot opazovalec, se morda zdi oblika dela v teh krožkih nenavadna, a rezultati so vidni in celo merljivi. V krožkih lahko sodeluje kdorkoli, ki je dopolnil 16 let, zato je dogajanje v njih res pestro, tudi zaradi različne starosti in različnih poklicev udeležencev.

»Tudi sama uživam v prijetni družbi in spoznavam čudovite ljudi,« nam je zaupala Branka Urbanija in dodala, da je čar tovrstnih krožkov prav v tem, da lahko na njih vsak pri sebi odkrije najrazličnejše potencialne. Če povzamemo Brankine besede: »Na študijskih krožkih je preprosto »fletno«, in tako bo vse do spomladi, ko bomo predstavili rezultate našega delovanja!« •

Vesna Sivec Poljanšek,

foto: Vesna Sivec Poljanšek in Branka Urbanija

Praznični trenutki

Okrogli jubilej Darka Učakarja

V Sloveniji je le še malo živih udeležencev druge svetovne vojne, eden takih pa je Trzinec Božidar Učakar, ki je 12. decembra slavil 90-letnico. Okrogli življenjski jubilej je praznoval v krogu svojih domačih v Domu počitka Mengeš, kjer je zaradi zdravstvenih težav v oskrbi od konca lanskega oktobra. Darko, kot ga kličejo znanci, se je rodil leta 1927 v Moravčah, pri osmih letih pa se je z družino preselil v Trzin in se tu potem tudi ustalil. Poročil se je z domačinko Nado Poje in si z njo ustvaril topel dom, v katerem sta se jima rodila dvojčka Božo in Darko.

Kot mlad fant je med vojno sodeloval s partizani – sredi leta 1944 se je pridružil Kamniško-zasavskemu odredu in nato Šlandrovi brigadi. Ker je bil po poklicu električar, so ga med vojno poslali na osvobojeno ozemlje v Belo krajino, da je tam vzdrževal električno omrežje. Zaradi krhkega zdravja, kajti v bolnici Kanižarica se je okužil s trebušnim tifusom in ga le delno prebolel, pa so ga premestili v podoficirsko šolo v Semiču, ki se je zaradi razmer na bojišču preoblikovala v podoficirsko brigado 7. korpusa, katere naloga je bila braniti Belo krajino vzhodno od Dolenjskih Toplic pred vdorom sovražnih enot iz Novega mesta.

Za sodelovanje s partizani je Božidar Učakar prejel 4 odlikovanja: medaljo za hrabrost in za zasluge za narod ter medalji Kamniškega

odreda in Šlandrove brigade, po vojni pa je bil aktiven tudi v družbeno-političnih organizacijah v domačem kraju – deloval je v Zvezi borcev, v krajevni skupnosti in v civilni zaščiti in je to tudi vodil kot načelnik, celih 8 let. Na praznovanju rojstnega dneva sta ga v domu obiskala tudi Ada Mušič Lovše in Jože Kosmač, vidno ganjenemu slavljencu pa je za visoki jubilej čestital tudi župan Peter Ložar.

Nekaj dni zatem so Božidarju Učakarju v Domu počitka pripravili še domsko praznovanje. •

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

JURČEK

V pekarni in slaščičarni Jurček naredimo rojstnodnevne, poročne in priložnostne torte po vašem okusu in videzu.

10% POPUST

za naročilo poročne, rojstnodnevne in priložnostne torte.

Depala vas 93a, Domžale, 01 724 86 27, 041 943 919, www.pekarna-jurcek.si

TUJIM
INVESTITORJEM

Nudimo celovito podporo in svetovanje.

- ➔ Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- ➔ Urejanju davčnega rezidentstva;
- ➔ Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotnih delavcev;

➔ **VEM TOČKA** PROJEKTI ZA UČENJE IN RAZVOJ

racunovodstvo@proevent.si

01/ 300 32 10

PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

Marijan Vodnik, dolgoletni vodja rezbarske sekcije Turističnega društva Kanja

Šepetati drevesom

Če bi bil Marijan Vodnik drevo, bi bil verjetno osamel bor, ki nekje visoko v gorah, obkrožen s skalnimi vrhovi, ponosno kljubuje vsem preizkušnjam in pripoveduje svojo zgodbo. Marijan Vodnik zase pravi, da kleše v les, s takim opisom pa se moramo strinjati, saj je naziv »rezbar« zanj in za njegovo delo res nekako preozek.

Marijan Vodnik ob skulpturi iz palme

Obiskali smo ga na njegovem domu, kjer je prava dežela lesenih skulptur z motiviko iz človeškega življenja in narave in iz domišljjskega sveta. Tam so med drugim po nam znanih podatkih tudi največje jaslice pri nas, izdelane iz enega kosa lesa. Orehovi korenini, ki je prvotno tehtala 1.700 kilogramov, je Marijan Vodnik vdihnil 118 jasličnih figur. Mogočna skulptura tehta danes »le še« 80 kilogramov.

Ob zadnjem božiču je Marijan Vodnik izjemoma ostala doma, sicer pa v tem času pogosto potuje na razstave jaslic. V njegovem arhivu je zapisano, da so bili njegovi izdelki do zdaj razstavljeni v 576 krajih po Sloveniji, Italiji in Avstriji.

Opus njegovih izdelkov obsega več sto lesenih skulptur, od katerih se mojster nerad loči. Svojih del ne prodaja, le redko kleše po naročilu in le izjemoma kak svoj izdelek podari. Pravi, da so njegovi izdelki del njega.

Leta 2001 je s prikazom rezbarjenja prvič gostoval na trzinskem Florijanovem sejmu, vse odtlej pa zvesto prihaja iz Domžal v Trzin vsak torek in tu vodi rezbarsko sekcijo Turističnega društva Kanja. V teh dobrih 17 letih je učil rezbarjenja več kot sto posameznikov, ki so prihajali k njemu po znanje od vsepovsod, tako iz Trzina in okoliških krajev kot tudi iz Radovljice in z Jesenic.

»Iz Gorenjskega muzeja so me prosili le to, naj jim prinesem fotografijo skulpture, ki bo nastala, da bodo imeli spomin na drevo. Edino za Tehniški muzej v Bistri sem klesal po naročilu. Skulptura, ki prikazuje odnos med drevesom in človekom, je iz debla hrasta in tehta okoli 300 kilogramov.«

Osupljive pa niso le številke, ki so povezane z delom Marijana Vodnika, ampak je fascinanten predvsem njegov odnos do dreves, lesa in življenja samega.

Svet skulptur Marijana Vodnika, v katerih marsikdo najde izvir energije in modrosti, saj nas učijo spoštovati drevesa, prisluhniti lesu, naravi in samemu sebi. Vodnik pravi, da so to »zgodbe, ki človeka spravijo v drug svet«.

Zgodbe dreves

»Drevo dojemam kot edini živ organizem na Zemlji, ki za naravo ni škodljiv. Raste v zemlji in se dviguje v nebo. Ljudje in živali – oboji naravi povzročamo škodo, edino drevo iz zemlje le črpa in raste...« pravi Marijan Vodnik, ki pozna zgodbo vsakega drevesa, v katerega les je kdaj klesal.

Pokaže mi skulpturo iz lesa ringloja, v katero je vklesal razmišljanje o nenehnem vzpenjanju ljudi proti vrhu in o tem, da so včasih bolj srečni tisti, ki so nekje v sredini, kot tisti, ki so čisto zgoraj. Naslednjo skulpturo, ki mi jo pokaže, je izdelal iz macesna, ki je rasel pod severno Špikovo steno, v njej pa je prikazal zgodbo o očaku Špiku in njegovih treh sinovih.

Med člani rezbarske sekcije

V opusu Marijana Vodnika je tudi izdelek iz hruške, ki jo je zasadil oče Frana Saleškega Finžgarja, pa iz jablane iz Prešernovega časa ... »Tole je dren, zelo trd les, ki so ga naši predniki nekdanj uporabljali za žeblje. Ko sem klesal, izpod mojih rok nikakor ni hotelo priti nič sproščenege. Šele čez leta sem izvedel, da so bili nasproti tega dreva povojni poboji. Pa sem si rekel: Zdaj pa to razumi!« pripoveduje Vodnik.

Dotakne se naslednje skulpture, pri kateri se v svetlem, skoraj belem lesu vidijo zelene proge. »To je stara lipa z blejskega otoka. Morali so jo požagati, ker je začela odmirati. Ko sem začel klesati, sem ugotovil, da je to drevo celo življenje stradalo. Zelene lise so namreč znak pomanjkanja hrane. In namesto, da bi bil les mehak, kot je za lipo značilno, je bil trd kot na primer oreh. Na skali, iz katere je Blejski otok, je ta lipa vztrajala 150 let, nazadnje pa je od lakote umrla.« pripoveduje življenjsko zgodbo še enega drevesa.

Sprehajava se med skulpturami, on pa kaže nanje in niza zgodbe eno za drugo. »To je črni bor, ki je rasel na robu klifa na Debelem rtiču in je celo življenje gledal na morje. Izjemna redkost! Tule je rogovilar, drevo, za katero sploh nisem vedel, da obstaja. Podarili so mi ga, ko je v Arboretumu drevesa podrl vihar. Tudi ta magnolija je od tam. Ta skulptura meseca, luninega krajca, je iz sekvoje s trase gorenjske avtoceste. Tole je macesen, ki ga je podrl plaz z Mojstrovke. Deblo je ležalo za cesto in sem nekaj časa kolebal, ali naj ga pobere ali ne, slabo vest sem imel ... Pa sva z ženo tisti dan obiskala znanca iz teh krajev, in ko sem mu povedal za macesen, je rekel: »Ne sekiraj se, saj tisto je naš gozd,« smeje se pripoveduje.

Na eni od skulptur so letnice drevesa oblikovale lička in brado vklesane obraza, na neki drugi se letnice zdijo kot muskulatura stegna in zadnjice, nakazujejo obline prsi in trebuha ... »Da, to je mimoza. Vidite, kaj ti dá les,« pojasnjuje Vodnik in našteva naprej: »Tule je vsaj dvesto let star dren iz okolice Svete gore, pa murva, palma, oreh ... Klesal sem v okoli 70 vrst lesa. Tole, na primer, je bil zelo debel bezeg, ki so mi ga pripeljali, ker niso želeli, da bi končal kot kurjava.«

»Vsak kos debla, v katerega začnem klesati, je unikat, saj na svetu ni dveh enakih. Pri klesanju se ne omejujem s predvideno formo. Če se kaj odlomi, se temu prilagodim. Kaj zalepim edino v primeru, ko se med plastmi lesa pojavijo šibki spoji zaradi zunanjih vplivov, na primer zaradi pomanjkanja hrane, in mi je žal, da bi zaradi tega skulptura razpadla. Svojih izdelkov nikoli ne barvam, le s čebeljim voskom so obdelani, da so zaščiteni in da dobijo lesk. Tudi brusim jih nikoli. Če je izdelek gladko zbruščen, brez vidnih rezov dleta, je lahko bil izdelan tudi strojno, s pomočjo računalniškega programa.«

Kleše, da ohrani spomin na drevo

Drevesa pogosto kar sama najdejo pot do Marijana Vodnika, saj mu jih pripeljejo njihovi lastniki, ker želijo, da bi živela tudi po tem, ko so jih posekali. »Najpogosteje klešem zato, da ohranim spomin na neko drevo. Nikoli še nisem posekal drevesa z namenom, da bi klesal vanj. Ves les, ki sem ga kdaj uporabil, je bil iz dreves, ki so že začela odmirati ali jih je bilo treba iz kateregakoli razloga umakniti, odstraniti.«

Med njegovimi lesenimi umetninami se roka kar sama sproži, da bi pobožala les. Ko vprašam, ali smem, navdušeno odgovori: »To se mora prijeti!« In že pojasnjuje, da ima zgolj petina ljudi razvit globinski vid in da mnogi ne vidijo ničesar. »Tudi med rezbarskimi učenci so redki, ki v lesu sami od sebe vidijo podobe. Imamo odlične rezbarje, ki zelo dobro obvladujejo rezbarjenje po predlogi, risbi, le redki pa izhajajo iz lesa in delajo po lastni zamisli.«

Pobudnik uveljavitve rezbarskega poklica

Marijan Vodnik je že kot otrok odraščal ob rezbarstvu – njegov sorodnik je bil podobar, kar je bil nekdanj čislani poklic, pri tem pa je šlo za rezbarjenje oziroma izdelovanje skulptur iz lesa, pa tudi za restavracijsko

Največje jaslice iz enega kosa lesa

- Vsaka vklesana pripoved mora biti iskrena in osebna.**
- Ko vklešem, se mi drevo predstavi.**
- Les je bogastvo vsebine in energije.**
- Enkrat vklešem idejo, drugič iščem sporočilo.**
- Samo nenasilen dvogovor z lesom omogoči uspeh.**
- Agresivnost ne daje pozitivnega rezultata.**
- Naše misli les obogati s svojo vsebino.**
- Alibi vklesavanja je popolna spoštljivost do lesa.**

VKLESANA – omorika – 2014

in pozlatarstvo. Sčasoma je podobarstvo izgubilo veljavo, čeprav so ta znanja podobna znanjem akademskih kiparjev. Marijanu Vodniku pa to ni dalo miru, in ko je dobil priložnost, da pripravi program rezbarstva, na podlagi katerega bi kandidati lahko pridobili nacionalno poklicno kvalifikacijo (NPK) za rezbarja, se je zakopal v delo in vzpostavil razmere za današnje izpite za poklic rezbarja. Republiška komisija, ki jo sestavljajo sami Vodnikovi učenci, jih izvaja v prostorih trzinske osnovne šole, temu pa je botrovala med drugim zavzetost trzinskega turističnega društva Kanja, občine Trzin in seveda trzinske osnovne šole, ki rezbarjem za to že leta prijazno odstopa učilnico tehničnega pouka.

Umetnost klesanja v les pa se za Marijana Vodnika ne konča pri lesu. Tankočuten opazovalec bo v njem prepoznal tudi modreca, strastno zaljubljenega v življenje. Kot pravi, mu les pripoveduje, zato pri ustvarjanju vsakega izdelka oblikuje misel, s to poimenuje skulpturo, hkrati pa mu predstavlja akrostih, okoli katerega ustvari pesem. Pesem Vklešana je ena tistih, ki najbolje ponazarjajo njegov odnos do dreves, lesa, narave ... •

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Detajl največjih jaslic, izdelanih iz orehove korenine

Novice Prostovoljnega gasilskega društva Trzin

Več kot 7000 ur prostovoljnega dela

Ob začetku leta tudi gasilci vedno opravimo pregled opravljenega dela v minulem letu. Lahko rečemo, da je za nami pestro leto z veliko dogodkov. Imeli smo 48 različnih intervencij in smo ob tem opravili kar 883 delovnih ur. Vsak mesec smo imeli operativni gasilci v društvu vaje, da smo osveževali znanje in se urili v spretnostih, za to pa smo porabili skupaj 517 ur. Naši člani so se stalno izobraževali tudi na izobraževanjih v okviru Gasilske zveze Domžale in Gasilske zveze Slovenije, kar pomeni v urah 902 uri, 329 ur pa smo porabili tudi za udeležbo na sektorskih vajah domžalske gasilske zveze in požarne straže v naši občini. Poleg tega smo imeli tudi veliko vaj za mladino in veliko dela s pripravo majskega tekmovanja v gasilski orientaciji v naši občini. Točne bilance dela z mladino še ni, vsega skupaj pa smo v

društvu opravili več kot 7000 ur prostovoljnega dela. Med drugim smo se lani udeležili tudi 14 pogrebov naših članov.

Mladina

Decembra smo kot vedno z mladino okrasili gasilski dom in postavili novoletno jelko, otroci pa so izdelali novoletne voščilnice in imeli 11. decembra prednovoletno zabavo.

Bilo je veselo

Naša članica Mateja Kolenc je lani praznovala okrogli osebni jubilej, štirideset let, zato smo jo 16. decembra kljub nizki temperaturi »pošpricali«, kot je običaj, nato pa smo se z njo še poveselili.

Intervencije

14. decembra smo v Prešernovi ulici prekrili streho, ki je bila poškodovana v zadnjem neurju. ●

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv PGD Trzin

ZAHVALA

Gasilsko društvo Trzin se zahvaljuje vsem občanom in podjetjem za prostovoljne prispevke za koledarje in za prispevek 0,5 odstotka dohodnine, naša zahvala pa gre tudi vsem našim podpornim članom. Z vsoto pomočjo učinkoviteje in lažje varno posredujemo, ko je to potrebno.

Z gasilskim pozdravom: na pomoč!

Prostovoljstvo za lepše življenje invalidov

3. decembra je mednarodni dan invalidov, razglašen z resolucijo Združenih narodov leta 1992, z namenom, da bi v družbi spodbujali razumevanje invalidnosti, se zavzemali za dostojanstvo, blaginjo in pravice invalidov in širili zavedanje o koristnosti vključevanja invalidov v politično, družbeno, gospodarsko in kulturno življenje. Mednarodni dan invalidov poteka vsako leto pod posebnim geslom – tokratno se je glasilo Smo državljani EU.

V Medobčinskem društvu invalidov Domžale skrbimo za dobrobit invalidov, vendar ne le 3. decembra, temveč izvajamo zanje vse leto, in to dnevno, osem posebnih socialnih programov. Eden od njih je program ohranjanja zdravja, s katerim že več kot 30 let skrbimo posebej

za težje invalide, ki si sami ne morejo privoščiti rehabilitacije v zdravilišču, tako da jim, glede na njihovo socialno ogroženost, tako rehabilitacijo tudi sofinanciramo. To je eden naših najmočnejših programov, tako po udeležbi, saj se vanj vključuje več kot 60 invalidov, kot tudi po stroških. V spremstvu žene se take rehabilitacije vsako leto udeleži tudi dolgoletni član našega društva Trzinec Franci Mušič, ki smo mu letos omogočili okrevanje v zdravilišču v Radencih. Namen tega programa je podaljševanje samostojnosti invalidov, to je povečevanje njihove neodvisnosti od tuje pomoči pri osnovnih življenjskih opravilih, oziroma pomoč pri njihovem ponovnem vključevanju v družbo.

Delo v društvu je prostovoljno in je vsak dan, tudi na terenu pa ga opravljajo prostovoljci, med njimi tudi dva iz Trzina. Brez prostovoljcev naše društvo ne bi moglo delovati. Medobčinsko društvo invalidov Domžale ima več kot 1700 članov, od tega jih je več kot 100 iz Trzina. Tudi Trzinci se redno udeležujejo naših dejavnosti in z nami letujejo v Simonovem zalivu, v Čatežu in v Banovcih, pa tudi v društvenem apartmaju v Izoli. Ker opravijo prostovoljci v društvu vsako leto več kot 20.000 prostovoljnih ur, nas veseli, da so se Združeni narodi leta 1985 spomnili tudi na prostovoljce in razglasili 5. december za mednarodni dan prostovoljstva. V društvu se namreč dobro zavedamo njihovega pomena in tega, da s tem, ko dajemo, predvsem dobivamo. To nas bogati in osrečuje in nas vedno znova spodbuja k prostovoljskemu delu.

Naše društvo bo tudi v prihodnje kraj za srečevanje posameznikov z različnimi težavami, kjer skušamo drug drugega razumeti in si pomagati. V letu 2018 želimo vsem, še posebej pa našim članom, obilo zdravja in vse dobro. ●

MDI Domžale, foto: Arhiv MDI Domžale

Prednovoletno srečanje Žerjavčkov

December je vedno poln praznovanj, in da se ne bi zgodilo, da bi imeli kar dve praznovanji v enem dnevu, smo se Žerjavčki dogovorili, da bomo naše prednovoletno srečanje organizirali že v petek, 22. decembra 2017. Dobili smo se, kot je že tradicija, v šolski jedilnici.

Ko se je popoldne počasi prevešalo v večer, smo se člani najštevilnejšega društva v občini začeli zbirati v okrašeni dvorani, kjer so nas tudi tokrat v vazicah pričakale vrtnice. Dobre volje in tudi malo bolj praznično oblečeni ter vsi polni dobrih želja in pričakovanj, kaj nam bo prineslo novo leto, smo se veselili druženja. Pri vstopu nas je tudi tokrat razveselila domača kapljica za zdravje, kar je v tem muhastem času še kako dobrodošlo. Predsednik društva Zoran Rink je po pozdravnem govoru na oder najprej povabil župana Petra Ložarja, ki se naših dogodkov vedno z veseljem udeležuje, če mu le čas to dopušča. In kot je ob takšnem srečanju navada, nam je župan zaželel predvsem veliko zdravja, osebne sreče in en velik koš vitalnosti. Nato je nastopil ponovno zbrani mešani pevski zbor Žerjavčki in zapel na novo uglasene pesmi, voditelj srečanja Milan Kuferšin pa se je potrudil, da nas je popeljal v praznovanje s humorjem. Kot vedno je nato sledila dobra večerja, pa tudi obdarovanje, ki so ga pripravile naše članice iz ustvarjalne delavnice, podprte s hrano in dobro kapljico pa nas je glasbenik Bojan Metelko povabil na plesišče, da smo se zavrteli ob glasbi, ki jo ima rada naša generacija. Vmes pa je bilo dovolj časa tudi za klepet in smeh, za kar nam ga sicer med vsakodnevnimi opravki prevečkrat zmanjkuje, glasbenik Bojan pa je skrbel tudi za šale in družabne igre, tako da nam je čas druženja vse prehitro minil. Ob nazdravljanju in objemih smo se poslovili z željo:

Mir in notranja uglasjenost naj nas spremljata v teh prazničnih dneh, v mozaiku novega leta 2018 pa naj se lesketajo dragulji – zdravje, sreča in ljubezen! •

Dunja Špental, foto: Marjeta Rink

Mešani pevski zbor Žerjavčki se je ponovno zbral posebej za prednovoletno srečanje in navdušil s svojim nastopom.

Med pestrim programom so si Žerjavčki vzeli čas tudi za sproščen vesel klepet.

Ta veseli dan kulture

Pohodniki trzinskega društva upokojencev Žerjavčki smo se v nedeljo, 3. decembra, na tako imenovani veseli dan kulture, ko se spominjamo rojstva Franceta Prešerna, odpravili v Ljubljano, v Slovenski šolski muzej, in bili kot šolarji deležni učne ure lepega vedenja v duhu leta 1907.

Pred vstopom v učilnico smo upoštevali eno izmed šolskih »postav«, da si moramo osnažiti obuvala, nato smo si ženske nadele pisane predpasnike, moški pa večina pretesne brezrokavnike. Za uro pouka, kakršnega so bili deležni naše babice in dedki, se nas je nabrala pisana množica vedoželjnih, starih od 8 do 80 let. V majhne lesene klopi,

povezane s šolskimi mizami, smo se Žerjavčki le stežka spravili, a nam je po začetni muki ob nujno kar malo nasilnem vrivanju na skopo odmerjeni prostor, predvsem zaradi naših trebuščkov, vendarle uspelo. Na mizah pa so nas čakale tablice s kredo.

Najprej smo določili dežurnega, nato pa je vstopila gospodična učiteljica – dama srednjih let z naočniki, v dolgem krilu in s palico v roki. In se je začela ura lepega vedenja. Spoznavali smo bon-ton: »Prikloniš se, se predstaviš, odgovarjaš s celimi stavki ...«, pa lepopis in 25 šolskih postav ... Največji učenec med nami, velik mož s šalom okoli vratu, se je moral zaradi neolikanega vedenja do učiteljice usesti na osla. Mlada blondinka je morala, ker se je zmedla, klečati na koruzi, fantič, ki je klepetal, je moral za kazen v kot. Naša Žerjavčka pa sta jo še dobro odnesla – eden je sicer pisal, a to po mokri tabli, tako da se sploh ni videlo, kaj piše, drugi pa s seboj ni imel očal, zato je branje prepustil naslednjemu.

Debela ura lepega vedenja se je kar prehitro končala ...

Sledil je ogled muzejskih zbirk in seznanitev s šolstvom pri nas v različnih časovnih obdobjih – v srednjem veku, v obdobju reformacije in ilirskih provinc, v času Avstro-Ogrske, pa Kraljevine SHS, Kraljevine Jugoslavije in Socialistične federativne republike Jugoslavije ter v samostojni Sloveniji. Arhivar nam je pokazal tudi prvo čitanko povojnega obdobja, ob koncu ogleda muzeja pa smo izpolnili še anketne liste o naših vtisih.

Naredili smo še krajši sprehod po novoletno okrašeni Ljubljani in se polni lepih vtisov zadovoljni vrnili domov. •

Milica Erčulj, foto: Milica Erčulj

Na obisku pri 90-letni Trzinki Ivanki Rihter

Ko sem vstopila v brezhibno urejeno stanovanje naše sokrajanke Ivanke Rihter, ki je lani dopolnila 90 let, me je pozdravila z nasmeškom: »No, pa si vendarle prišla. Veš, imam tako malo časa, zgornja sosedka me kliče na kavo, spodnja na klepet, pa še razne opravke imam. Boš kaj spila?«

Ivanka Rihter

»Pa dajva,« sem ji odvrnila, »seveda, na zdravje, enega domačega, ta kratkega.« Moje voščilo za njen okrogli rojstni dan pa je kaj hitro spremenila v željo: »Da bi dočakala nov gasilski dom in priložnostno svečanost, ko se bom lahko oblekla v slovensko narodno nošo ... Rada imam gasilce in vsa leta sem za praznik svetega Florijana v gasilski povorki.«

Ivanka ima dober spomin, ne samo za imena sorodnikov, tudi sokrajanov in sodelavcev in v spomine iz preteklosti umešča dogodke in ljudi, ki so osebno ali drugače vstopali v njeno življenje in zaznamovali ta čas.

Tako sva začeli pogovor z obujanjem spominov na njeno mladost, na to, da je morala zaradi težkih predvojnih razmer predčasno zapustiti osnovno šolo in v času nemške okupacije iti delat na Gorenjsko. Povedala mi je, da se je po osvoboditvi zaposlila najprej v tovarni Univerzale v Domžalah, nato je zaradi potreb po delovni sili delala v težki industriji na Jesenicah, še pred poroko pa je delala tudi v popravljalnici preprog v stari Ljubljani.

»Poročila sem se leta 1952, moja priča je bil Gašperjev Nace. Z možem takrat še nisva imela stanovanja, zato sva najino zasilno pohištvo prepeljala v Ivančno Gorico, v stavbo z več stanovalci, večinoma policijskimi družinami. Najini prostori na podstrešju so bili mrzli, in sem večkrat zbolela. Moj mož Zdravko, Hrastoveljčan, je bil med vojno

dve leti v internaciji, večino internirancev pa so po vojni razporedili v narodno zaščito, po opravljenem šolanju pa so postali miličniki. Takrat se o delu miličnikov ni govorilo, niti doma. Samo enkrat mi je opisal zelo hudo prometno nesrečo. Sicer pa je bil vesten in je dobro pisal, tako da so mu nadrejeni vedno dodelili pisanje mesečnih poročil. V tej večstanovanjski hiši smo se žene dobro razumele in si pomagale. In ker takrat ni šlo brez udarniškega dela, smo za miličnike izdelovale našitke za na uniforme in si pomagale pri varstvu otrok. Nama so se rodili trije otroci, a je eden žal umrl. Prvi, Zdravko, živi v Trzinu, Janko pa v Domžalah. Imam 3 vnukinje in vnuka, najbolj pa sem vesela tudi štirih pravnukov, treh fantov in punčke. Rada kuham in veliko pečem in v tem je moje in tudi njihovo veselje.«

Po trinajstih letih sta se zakonca Rihter iz Ivančne Gorice vrnila v Trzin. Tudi zato, ker sta si želela imeti lasten dom. Takrat je bilo namreč na prodaj posestvo Skrekovih, kajti večina članov te družine se je razkropila po svetu, tako da njihovih potomcev v Trzinu danes ni več ...

Mož ji je umrl pred dobrimi sedemnajstimi leti, in čeprav je že toliko let sama, pove, da biti vdova ni prijetno in da svojega moža pogreša. Je pa dobro, da je vedno tako zaposlena in da zna najti veselje v najrazličnejših drobnih stvareh.

Od težkih trenutkov do časa za veselje

Pogovor naju v nadaljevanju znova zanese med njene mladostne spomine: »Otroci smo rasli v času, ko naša družina še ni imela svojega doma, zato smo stanovali pri različnih ljudeh, in to v slabih razmerah. Da smo prispevale za preživetje, smo starejša dekleta, še zelo mlade, delale na kmetijah, sama največ pri Gregcu in na Kasarni, nabirale smo borovnice in gobe ... Pred vselitvijo v našo hišo, ki se ji je po domače reklo pri Micu, jo je bilo treba v celoti obnoviti. Zato pa je bila čisto naša! Pred tem smo nazadnje stanovali v kovačnici, ob

Skupinska fotografija iz Ivankinih osnovnošolskih dni z učiteljico Julijano Kocjančič – posneta je bila leta 1935.

Ivanka v noši pred cerkvijo svetega Florjana

sedanji Mlakarjevi ulici, blizu sedanje cvetličarne. Kovačnica je bila brez podov, mrzla in vedno izpostavljena vodi, ki je ob večjih nalivih prihrumela s hriba. Še danes me je zato vode strah, čeprav se mi nima kaj zgoditi. Naša mama je bila izvrstna šivilja – šivalni stroj je dobila v dar – in je veliko prispevala k družinskemu proračunu, pa tudi sicer je bila izredno delavna in poštena.«

Spomini na to obdobje nočejo izgubiti grenkobe, a kot pravi rek, po dežju vedno spet posije sonce, in ko je kdo v stiski, odpadejo vse zamere in obtoževanja. »Zarebrci stopimo skupaj in si pomagamo,« ponosno razloži Ivanka in nadaljuje svojo pripoved: »V tistih časih se je zgradilo mnogo hiš, in to s sosedsko pomočjo. To pa me spominja tudi na moje trinajstmesečno udarništvu na Jesenicah, v železarni, kjer je naša udarniška skupina na vagone nalagala železo. Bili smo kot eno in smo presejali normo, tako da smo na vagon naložili več kot deset ton železa. Še danes ne vem, kje je to železo vgrajeno. Udarniki smo stanovali v hotelu Bled, ki je bil kot vse druge pomembne stavbe pod nadzorom policije. Za dobro delo pa smo bili nagrajeni s plesnimi večeri.«

Od mladostnih spominov preideva še k spominom na Trzin v šestdesetih in v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja, v obdobju pred množično pozidavo. Takole se tistega časa spominja Ivanka: »Takrat so si zidale domove mlade družine, ki so jim starši odstopili manjše parcele. A Zareber se takrat še ni spremenila v tako gosto pozidano naselje, kot je danes. Spominjam se še Žibertovega vrta, kjer se je smučalo na doma izdelanih smučkah, pa Frnihtovega bajerja, Snugovca, kamor so Zarebrci hodili po vodo in kjer se je tudi pralo, Joščevih, ki so izdelovali velikonočne butare in pletli kite iz slame za domžalsko tovarno Slamnik, Vesovega Poldeta, gasilca z uhanom v ušesu, Lojzetove Polone, vedno sklonjene k zemlji, k delu ... Pa zanimivega Gašperjevega travnika, spomladi polnega velikih zvončkov, kronic, in žerjavčkov, pa Knoftrvega kotla v Pšati, pred katerim so starši

otroke strašili s povodnim možem, in obeh kapelic, kapelice Svetih treh kraljev pri Gregcu in kapelice svetega Janeza na Dobravi, na zelo samotnem kraju, zato čez Dobravo ponoči ni bilo varno hoditi. Starejši so nam takrat pravili, da je bilo tam nekoč zbirališče rokovnjačev in da naj bi tam zato strašilo. Obe kapelici naj bi »vzela cesta«. Iskreno mi ju je žal; kako lepo bi bilo, če bi ju znova postavili, in to takšni, kot sta bili.«

Joj, koliko zgodb in spominov se je nabralo v vsem tem času! Ivanka se med pripovedovanjem spomni tudi veselic, ki niso minile brez takratne trzinske stalnice, pretefov, omeni pa tudi plesne z metlo in petje: »Takrat so bili dobri pevci predvsem Mušiči, ki so pozneje postali znani čistilci šip.« Spomni se tudi različnih starih gostiln. Tam se je menda veliko kartalo. Z izgovorom, da gre v trgovino, ali pa zato, da bi poiskala svojega moža, je tudi marsikatera ženska rada posedela tam ob kozarčku. Nekatere pa tudi brez vzroka.

V primerjavi z zgornjim Trzinom, ki je bil zvest tradiciji kmetovanja, tudi živinoreji in mesarstvu, je bil, kot se spominja Ivanka, spodnji Trzin bolj »sokolski«, vizionarski, ljudje tu so si upali začeti tudi marsikaj novega in odpirale so se obrti ... In tako je danes tudi nekdanja redko poseljena Zareber na prelepem vzhodnem pobočju Ongra pozidana in znana po številnih podjetnikih.

»Sicer pa smo se prebivalci zgornjega in spodnjega konca Trzina družili po sorodstvenih vezeh, zatem tudi po poslovnih, pa na udarniških in delovnih akcijah in po društveni in politični plati, največkrat pa na proslavah in številnih predstavah domačih igralcev, kakšnem športnem dogodku, ob cerkvenih in državnih praznikih, na romanjih. Srečevali smo se v takrat menda sedmih trzinskih gostilnah, kjer je za ples dolga leta igral harmonikar Veri Beri, največ veselja in zabave pa je vsako leto prineslo pustovanje. Lahko pa rečem, da se je našemilo več žensk kot moških. Za odrasle sta bila pustna zabava in pokop pusta, za otroke pa pustni kres.«

Ivanka ima veliko stikov z ljudmi iz tako imenovanega zgornjega konca Trzina, s katerimi se rada obiskuje in poklepeta. Ob tem pove: »Dobri prijateljski sva bili s pokojno Kurentovo Rezko, prijateljci sva tudi s Kovačevo Mimi, Matičkovo Meri, srečujem se s Kurentovo družino ... Tudi v moji soseščini je še kar nekaj starih Trzincev, pa tudi priseljeni radi poklepetajo z mano.«

Ivanka rada obuja spomine na stare čase, rada se spomni tudi tega, kako je sodelovala pri zbiranju podatkov o domačih hišnih imenih, ki so zbrana v Trzinskem zborniku.

Čeprav so se časi spremenili in je šlo marsikaj v pozabo, tako kot mnoga stara hišna imena, pa se Ivanki zdi, da je življenje v Trzinu vendarle lepo. In čeprav so staroselci v kraju zdaj v manjšini, po njenem mnenju vsi skupaj lepo živijo drug z drugim.

Ob koncu obujanja spominov in druženja sva sklenili, da kmalu skupaj obiščeva znance v domu starejših občanov in z njimi poklepetava o starih pa tudi novih časih. ●

Jožica Valenčak

Ivanka med praznovanjem 90. rojstnega dne

Knjižničarka Zdenka Kopač

Laurent BINET

SEDMA FUNKCIJA JEZIKA

Prevod: Suzana Koncut

Založba: Mladinska knjiga, 2017

Semiologija, veda o znakih, izhaja iz osnov jezikoslovja. Ta veda, rojena v dvajsetem stoletju, pa je za marsikoga še vedno uganka, zato je to delo še toliko bolj dobrodošlo. Binet namreč to zapleteno, a hkrati tako privlačno področje stke v romaneskno zgodbo, ki pritegne ne le poznavalce, temveč tudi radoznale, vedoželjne ljudi, ki bi se radi podučili o znakih, o govoricah in o sorodnih pojavih. V delu se opira na dejstva, a jih prepleta z dodatnimi prvinami, s čimer še bolj pritegne širše bralstvo. Zaradi neverjetnega čuta za pisano besedo se Sedma funkcija jezika ne bere zgolj kot roman, temveč lahko tudi kot posvetilo, oda ali hvala jezikoslovni misli, iz katere avtor tudi izhaja.

Bralni kotichek knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu koticčku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Maja PLISECKA

JAZ, MAJA PLISECKA

Prevod: Nataša Jelić

Založba: Modrijan, 2017

Plesalka. Junakinja. Ženska. Borka. Dekle z neverjetno energijo je puščalo sledi na sovjetskih odrih že v rosnih mladosti. Ko pa ji je oblast vendarle dovolila vstop tudi na mednarodno sceno, je s svojo močno življenjsko izkušnjo in neustavljivim duhom v trenutku spremenila prihodnost sodobnega plesa. Postala je plesna ikona dvajsetega stoletja, ki ji še tako globoka rana ni mogla do živenga. Očetova kruta smrt in mamino nenažno izginotje sta ji namreč že zgodaj dala moči, da je presegla meje mogočega in da je svojo bol spremenila v svojo največjo prednost. Ljubitelji umetnosti so lahko tako več kot petdeset let skozi vsak njen korak spremljali tudi njen notranji osebni razvoj in neutrudno premagovanje življenjskih ovir. ●

Foto: Zdenka Kopač, osebni arhiv Zdenke Kopač

Na predstavitvi nove knjige Milene Miklavčič

V četrtek, 14. decembra, smo tudi v Trzinu gostili Mileno Miklavčič, žensko brez dlake na jeziku. Z velikim veseljem se je odzvala povabilu Krajevne knjižnice Tineta Orla, s še večjim navdušenjem pa smo jo sprejeli mi, srečanja željni poslušalci, ki nam je ostalo v živem spominu prvo srečanje s pisateljico, ob izidu prvega dela njenih zgodb *Ogenj, rit in kače niso za igrače*.

V udobnem objemu dvorane Marjance Ručigaj smo preživeli večer ob intimnem pogovoru o stvareh, o katerih se marsikdo sprašuje le potihoma, na glas pa se jih ne upa ubesediti. Gospa Miklavčič je pripovedovala o stvareh, ki se zdijo danes nepojmljive, neresnične, pa čeprav so še vedno del našega vsakdana. V času, ko je bila spolnost obravnavana kot največja pokora za ženske, in tudi danes, ko smo glede tega po eni strani zelo odprti, po drugi strani pa še enako zadržani, smo bili in smo še vedno priča dogodkom, o katerih morda prebiramo v knjigah, načeloma pa o njih ne govorimo ob nedeljskem kosilu.

Še po drugi svetovni vojni je bila spolnost pri nas nekaj takega, o čemer se ne govori. Za ženske je bila nadloga, za moške samoumevna rutina. »Izvajala« se je dnevno, brez nepotrebnih vprašanj, in bila od enih in drugih sprejeta kot nekaj, kar je pač del življenjskega kroga.

Danes, v novem tisočletju, smo ženske dosegle enakopravnost. Pa smo jo res? Sedem desetletij po vojni smo še vedno na isti točki kot tedaj, enakopravnost v teoriji, ne pa tudi v praksi, samostojne, ne pa samozadostne, in kot pravi pisateljica, ostaja spolnost še vedno tema, o

kateri se premalo govori ali pa se sploh ne govori, ob tem pa večina sodobnih žensk meni, da je to za ženske edino sredstvo za doseganje ciljev.

Avtorica je v tem drugem delu knjige pričevanj *Ogenj, rit in kače niso za igrače*, z naslovom *Babica, hčere, vnukinje*, nanizala še globlje izpovedi s še krutejšo resnico. To delo neusmiljeno zareže v tkanino prostora in časa in nas prisili, da končno odpremo oči in spregledamo. Kajti ni najhujše biti slep, hujše je biti v svetu slepcev edini, ki vidi. ●

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Trzinske zgodbe 2017

Kraji imajo srce in dušo in vsak ima tudi svoje zgodbe. In ker se je tudi Trzin odločil, da s predstavitev takih zgodb predstavi svoje izkušnje, smo se v sredo, 27. decembra, za še bolj čaroben zaključek leta, zbrali ob prebiranju posebnih zgodb štirih Trzincev. Prireditev je vodila vodja trzinske knjižnice Zdenka Kopač.

Na predstavitvi nam je Jožica Valenčak razkrila zgodbo o cvetlicah »svétnicah« v petdesetih letih prejšnjega stoletja. Dotaknila se je svoje mladosti in dragih spominov, opisala je tradicijo in običaje njene družine ob dnevu vseh svetih in pojasnila vlogo svétnic pri tem praznovanju.

Marjeta Trstenjak se je občuteno sprehodila skozi trzinske letne čase. Ob njeni pomladi so se nam zasvetile oči ob spominu na prebujujoče se cvetlice, vroča poletja so v našem spominu obudila vonj po morju in okus po soli na koži na peščeni obali, radodarna jesen nas je popeljala na pisana polja in med slikovita drevesa, čarobna zima pa je predramila našo domišljijo in nam, četudi le za trenutek, vsaj v mislih pričarala nekaj belih snežink.

Milan Emil Kuferšin nam je pripovedoval o izgubljeni čredi, ob tem pa se je z veliko natančnostjo dotaknil tudi druge plati zgodovine in poudaril pomen povezovanja, ki je pri živalih tako naravno, človeku pa na trenutke še vedno tuje. Njegova zgodba o tem, kako najlažje preživimo nevihte, je za vse nas prelepa prisposoba za to – ko se stvari ne odvijajo po načrtih, je najbolj smiselno ostati skupaj, saj moč še tako šibke skupine vedno presega moč najmočnejšega posameznika v njej.

Pripovedovanje trzinskih zgodb je zaključila Dunja Špendal, ki nas je z domiselnim pogovorom dveh polžev popeljala v osrčje Trzina. Z izvirnim pristopom je povezala pretekle izkušnje s sodobnimi izzivi in

nam mesto, ki je dom tako za polža kot tudi zanj, predstavila z dveh zornih kotov.

Da se zavemo lepot, ki nas obdajajo, je potrebno le malo, pogosto le beseda, a jih vse prepogosto puščamo v nemar in se njihovega obstoja zavemo šele, ko smo zdoma in ko začnemo te samoumevne krasote neizmerno pogrešati.

Občutek popolne pripadnosti kraju, ki ga izražajo predstavljene zgodbe, da vedeti, da ima Trzin srce – tako kraj kot ljudje, ki bivajo v njem. ●

Barbara Kopač, foto: Barbara Kopač

Mini muzikal Sneguljčica

Društvo prijateljev mladine Trzin je 23. decembra v dvorani Marjanice Ručigaj pod pokroviteljstvom Občine Trzin organiziralo tradicionalni obisk Božička s predstavo za otroke. Tokrat je bil to mini muzikal Sneguljčica, v katerem so se predstavili učenci Pevske šole Alenke Gotar.

Tistega sobotnega popoldneva je mala trzinska dvorana pokala po šivih, saj so jo do zadnjega kotička napolnili tako mlajši kot tudi starejši obiskovalci, da so se nato prepustili čarobnosti ene najbolj znanih pravljic bratov Grimm, pravljici o Sneguljčici, tokrat v glasbeni obliki. Nepozabna pravljica je na malem trzinskem odru zaživela v modernih ritmičnih popularnih slovenskih in tujih skladbah, kot so Prelepa za poraz Jana Plestenjaka, Toxic Britney Spears, Can't help falling in love Elvisa Presleyja in drugih, in to s slovenskim besedilom. Avtorica muzikala je

znana slovenska operna pevka mag. Alenka Gotar, ki z družino že pet let živi v Trzinu, v njem pa pojejo in igrajo njen mož, glasbenik Anže Šuštar, kot princ, in njeni varovanci, med njimi Aleksandra Matan kot Sneguljčica, Nika Zajc kot mačeha in finalist izbora Slovenija ima talent Žiga Lakner kot zrcalce. V vlogi najmlajšega palčka nastopa trzinska četrtošolka Taja Jamnik, kot glavni palček pa Cirila Zdovc iz trzinske enote Lekarne Ljubljana. Premierno so se na tem odru predstavili že 2. decembra in zelo navdušili vabljene gledalce, 19. decembra so razveselili še malčke vrtca Palčica, sicer pa so decembra tudi uspešno gostovali na različnih prazničnih prireditvah po Sloveniji. Alenka Gotar je hkrati ponosna in navdušena: »Hvala publiko, sponzorjem, Občini Trzin za podporo v smislu možnosti nastopanja tu, predvsem pa mojim učencem, ki so v manj kot dveh mesecih naredili čudež. Verjela sem vanje in niso me razočarali. Doslej sem poučevala samo petje, zdaj pa so me učenci pregovorili, da sem razširila dejavnost na vse odrske umetnosti, trenutno na muzikal, pri čemer poučujem tudi dramsko igro, odrski gib in režijo, saj sem iz tega magistrirala, v Salzburgu, na eni najboljših akademij na svetu. In to znanje mi je dalo zagon in zaupanje vase in v moje učence, čeprav niso ti še nikoli prej stali na odru in igrali v pravi gledališki predstavi. Naučila sem jih vse in hvaležno so sprejemali moje znanje in nastala je predstava, ki navdušuje tako dojenčke kot najstarejše ljudi, prepričali pa smo tudi gledališko stroko, saj nas je opazil tudi profesionalni teater, in sicer SiTi teater iz ljubljanskega BTC-ja, tako da začnemo februarja nastopati tudi tam. Seveda pa bomo nadaljevali tudi turnejo po Sloveniji.«

Po slabo uro trajajoči predstavi, ki so jo pozorno spremljali tudi najmlajši gledalci, se je nastopajočim na odru pridružil še Božiček in s pomočjo sedmih palčkov razveselil male gledalce z drobno pozornostjo. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Lisjakov skriti biser - muzikal Pepelka

Vsestranski gledališki ustvarjalec iz Trzina Nejc Lisjak, ki že nekaj let ustvarja pod okriljem Kulturnega društva Mlin Radomlje, se je lani lotil novega glasbeno-plesno gledališkega projekta in zdaj na radomeljski oder postavil muzikal Pepelka. Brezčasna zgodba o preobrazbi preprostega dekleta v princesko je bila premierno uprizorjena na televiziji leta 1957 z Julie Andrews v glavni vlogi, pred petimi leti pa je bila prvič predstavljena tudi na Broadwayu.

Še ne triindvajsetletni Nejc, ki je v tej sezoni praznoval že 10 let ustvarjanja v vlogi režiserja, nam je zaupal, da ga Pepelka spremlja že celo življenje: »To je bila moja prva predstava na malem trzinskem odru, pred štirimi leti sem jo s soigralci ponovno postavil na domači oder v obliki muzikala, zdaj pa sem hotel z njo zaokrožiti teh svojih deset let dela kot režiser.«

Radomeljska Pepelka je nastajala v sodelovanju iste kreativne ekipe, ki je v preteklih letih uspešno uprizorila že muzikala Moje pesmi, moje sanje in Annie. »To je skriti dragulj v zakladnici klasičnih muzikalov. Na profesionalnih odrih ni ravno pogosto izvajan, kot produkcija na lokalni ravni pa je zelo priljubljen po vsej Ameriki. Je glasbeno zelo bogat in zanimiv, pri nas pa ni bil v celoti slišan še nikoli prej. Vključuje vedno aktualno zgodbo, ki jo vsi dobro poznamo – o dekletu, ki ji kljub trpinčenju in zatiranju uspe odstraniti vse ovire in priti do tega, kar si želi. Kar je gotovo spodbudno za vse, ki si nekaj želijo, pa ne vedo, kako to doseči,« je o vzrokih za izbor tega muzikala spregovoril Lisjak, ki je muzikal tudi prevedel in priredil. »Tega prevoda sem se lotil že leta 2014. A ga je bilo treba zdaj izboljšati, nadgraditi, prevesti nazaj v angleščino in ga poslati v London. Tam so bili nad njim zelo navdu-

šeni. Edina stvar, ki jim ni šla v račun, so bili krhki flancati. Ker jih ne poznajo,« se je pošalil mladi režiser. V slovenskem prevodu se namreč pojavi tudi ta tradicionalna slovenska jed. Muzikal ima sicer pravice za amatersko produkcijo, a naši ustvarjalci so se skušali približati profesionalnemu nivoju muzikala v Sloveniji.

Pri tem Lisjak, ki v muzikalu tudi igra, in to mačeho, poudarja: »V naših projektih sodelujemo z lokalnimi ustvarjalci, z mladimi, ki jih želimo razviti, izoblikovati, jim dati priložnost za delovanje na tem področju. Predvsem pa nas vse skupaj žene velika želja po tem, da bi slovenskemu občinstvu približali čim več muzikalov.« Glasbeni vodja predstave je akademska glasbenica Uršula Jašovec, ki pravi, da je muzikal Pepelka glasbeno precej zahteven: »Mešani zbor poje tudi sedemglasno, kar ni malo. Poleg tega je glasbeno veliko detajlov, posebno Pepelka ima veliko kromatičnih postopov. Tu je tudi velik razpon, kar se tiče vokala. Zahtevno za pevce.« V vlogah Pepelke in njenega princa sta se preizkusila mlada glasbenika Tjaša Hrovat in Uroš Steklasa, ki sta par tudi sicer, zasedba pa ob ustvarjalcih v zaodrju šteje več kot 25 igralcev, pevcev in plesalcev, med njimi pa je tudi Lisjakova sestra Eva. Koreografijo je izdelala plesalka Petra Vegelj, scenografija je delo arhitektke Urške Gregorič, bogate pričeske so nastajale pod vodstvom frizerke Mateje Gradišek, kostumografijo pa je prevzela Marija Zajc Jašovec. Muzikal spremlja simfonični orkester pod vodstvom dirigenta Iztoka Kocena.

Ustvarjalci muzikala so na uradni predstavitvi 20. decembra v Krodovi dvorani Kulturnega doma Radomlje obiskovalcem obljubili fantastično kostumografijo, razkošno scenografijo s posebnimi presečenji, krasne lasulje ter predvsem veliko plesa in petja. Lisjak je prepričljivo zaključil: »Predstava bo razkošna, čudovita, prava paša za oči.«

Muzikal Pepelka je bil premierno uprizorjen v radomeljskem gledališkem hramu 19. januarja, do konca februarja bo sledilo še 13 predstav, dogovarjajo pa se tudi za ponovitve pozneje v letu. Če ste bili del navdušenega občinstva, ki si je v Radomljah ogledalo zadnja Lisjakova muzikala, potem veste, da si lahko zdaj obetate še eno nepozabno predstavo. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Praznična pravljica urica

V veselem decembru je pripravila Zdenka Kopač iz trzinske knjižnice posebno presenečenje za najmlajše obiskovalce – obisk Božička. Hladnega, a prav nič belo obarvanega 21. decembra so se otroci po pravljici urici zbrali v avli Centra Ivana Hribarja. Skoraj 50 smo jih našteali. Najprej so prisluhnili kratki zgodbi pravljíčarke Mili Radmelič o kozjem pastirju Manolu, potem pa jih je razveselil belobradi mož v rdečem, ki je k njim prihitel s polno vrečo dobrot. Sédel je na stol ob kaminu in okrašeni smrečici, jim opisal, kako potuje s svojimi sanmi, in povedal, kakšna pisma mu pošiljajo otroci z vsega sveta in kakšne so želje njihovih staršev. Preveril je tudi, ali znajo biti prijazni in ali uporabljajo čarobni besedi prosim in hvala ter ali znajo pozdravljati in ubogati. Otroci so mu najprej zapeli nekaj pesmic in dobri stari Božiček jih je nato nagradil s sočnimi mandarinami in sladkimi bomboni in jim seveda obljubil, da se bo prihodnje leto zopet vrnil. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Dedek se upre na trzinskem odru

V prazničnem decembru so bili na povabilo trzinskega KUD-a Franc Kotar v Trzinu v gosteh gledališki ustvarjalci iz KUD-a Svoboda Zalog – 9. decembra so se predstavili s komedijo Dedek se upre. To delo Bohuslava Novotnyja je režiral profesionalni režiser Jože Valentič, uporni dedek je bil Aleksander Skuk, za glasbene vložke pri zamenjavi scene pa je s saksofonom poskrbel Dejan Mesec. Igra je neke vrste družinska komedija – v njej je predstavljeno skupno družinsko življenje treh generacij: dedka, njegovega sina z ženo in njunih dveh najstnic. Po babičini smrti postane glavna naloga upokojenega dedka dobrobit celotne družine, to je dobrobit sinove družine, ki živi pod njegovo streho že od samega začetka in uporablja njegov avto, gleda njegovo televizijo, posluša njegov radio ... Dobri dedek, ki ima v glavi še vedno polno iskrivih idej, tako hodi v trgovino, kuha, plačuje položnice, skrbi za popravila ... Pravzaprav je še vedno v »službi«, le da je njegova glavna zaposlitev skrb za sinovo družino. Kljub temu da ima ta živahni enainšestdesetletnik tudi prijateljico, ostaja njegovo življenje v ozadju. Kapljo čez rob pa pomeni nekajdnevni obisk snahine vsiljive tete, ki si zlahka predstavlja skupno življenje z njim. Ker dedek ni enako navdušen nad njo, se odloči za radikalno spremembo, a si, da bi družinske člane počasi navadil na drugačen način življenja, najprej izmisli manjšo nezgodo. In kdo bo zdaj skrbel za potrebe družine? Seveda je tu priročna teta, ki se že vidi s prstanom na roki. Dedku ta njena pozornost sicer godi, a ima drugačne načrte. Zaključek pa pravzaprav ni presenetljiv, morda je presenečenje le za sina in njegovo ženo.

Komedijo s predvidljivim koncem, ki so jo gostje iz Zaloga izvrstno odigrali, si je ogledalo veliko gledalcev, večinoma takih, ki redno obiskujejo uprizoritve v trzinskem gledališkem hramu. In marsikateri se je gotovo vsaj malo poistovetil s prikazanim življenjem treh generacij pod isto streho in v istem gospodinjstvu. Dragi bralci, je tudi vam znan ta scenarij, ki je značilen za prenekatero slovensko družino – požrtvovalni stari starši, prezaposleni in utrujeni stariši in uporni najstniki? •

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Vas zanima, kako se imajo na kmetih?

Vabljeni na intrigantsko komedijo Na kmetih v izvedbi Gledališča Zarja iz Celja, ki bo v trzinskem kulturnem hramu na ogled 17. februarja ob 20. uri. Vinko Möderndorfer je za to svoje delo prejel nagrado za žlahtno komedijsko pero na festivalu Dnevi komedije leta 2003. V komediji s pestro izbiro karakternih likov, med katerimi ima vsak svojo zanimivo zgodbo, avtor na duhovit način prikaže politično korupcijo in aktualne težave malih krajev. Dogajanje se odvija na idiličnem kmečkem turizmu, ki pa v resnici ni tako zelo kmečki in idiličen, kot trdita njegovi lastnici ...

Lepo vabljeni!

Pohodi plin,
ne zamudi akcije!

5 LET
JAMSTVA
BREZ OMEJITVE
KILOMETROV

Pohitite, omejena količina vozil!
Preverite ponudbo na:

<http://prvaizbira.si>

POPUST DO
3.450 €
+ 1.500 € FORD BON
ZA FINANCIRANJE
FORD CREDIT

FORD C-MAX Trend 1.0 EcoBoost, 5 vrat

FORD CREDIT

že od

144 € | mesec

Uradna poraba goriva: 3,8–6,8l/100 km. Uradne specifične emisije CO₂: 99–154 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b, uradne emisije NOx: 0,0200–0,3510 g/km, specifične emisije trdnih delcev: 0,00018–0,00400 g/km, številni delcev: 0,02–29 x 10³. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k težmno povzanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Reprezentativni primer izračuna za C-MAX Trend 1.0 EcoBoost 74 kW (100KM) – vrsta financiranja: finančni leasing – predračunska vrednost predmeta financiranja: € 14.960 – lastna udeležba (gotovi): € 4.869 – znesek financiranja: € 10.771 – število obdobjev: 72 – mesečno plačevanje: € 143,67, ter zadnji (73.) obrok: € 2992,00 – stroški odobritve: € 299,20 – skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 13.635,74 – letna obrestna mera: 5,966%, ki je sprejemljiva in vezana na 3 mesečni Euribor – te je Euribor manjši od 0, se šteje, da je 0 – efektivna obrestna mera: 6,996% na dan 15. 09. 2017.

Slika je simbolična. Navedena cena velja ob sklenitvi Ford Credit.

VEIT TEAM, Čufarjeva ulica 24, Vir, Domžale, GSM: 031 395 395, www.veitteam.si

Nasveti Petre Šuštar

Vedre misli in obilo energije za nov dan

Leto 2018 je že v polnem teku, zato je čas, da se vprašamo, ali smo spet »padli« v svojo vsakodnevno rutino, ki nas ne osrečuje. Ali spet postajamo roboti, ki se jim dan za dnem dogaja isto? Se vsak večer utrujeni zleknemo na udoben kavč in brezsilno preklaplamo programe na televizorju? Smo med tistimi, ki vsak poneдельник komaj čakajo, da bo prišel petek, in že januarja čakajo na poletje in štirinajstdnevni dopust na morju? V takem življenju se počutimo po svoje varno in domače, ustreza nam ta cona udobja, ki nam predvidljivo kaže vsak naš naslednji dan. A zdi se, da nam pri takem načinu iskra v očeh počasi ugaša, da v srcu izginja žar. Iz naših ust se vse redkeje razlega glasen smeh in vse bolj čutimo, da to ni to, kar smo si v življenju želeli.

Za izhod iz začaranega kroga vsakodnevne rutine, ki nas ne izpolnjuje, ni potrebno veliko. Lahko se odločimo, na primer, da bomo vsak dan naredili eno stvar, v kateri uživamo. Pa sploh še vemo, v čem uživamo?

Za fizične premike, ki bodo močno vplivali tudi na vaše razpoloženje in mišljenje, sem za vas pripravila kratko vajo, ki jo lahko naredite vsako jutro. Vaja, v katero je vključena čistilna dihalna tehnika, bo spodbudila vaš metabolizem in zaradi svoje dinamike prebudila vaše telo, vas napolnila s svežo energijo in lahkotnostjo in vas pripravila na nov dan.

Začetni položaj: počep, s petama skupaj, stopali in kolena navzven, z oporo na dlaneh na tleh pred telesom, z vzravnano hrbtenico. Izvedba: Ob vdihu, skozi nos, dvignete boke do položaja predklona, brado potisnete proti prsim, kolena ostanejo rahlo pokrčena. Sledi vračanje v začetni položaj počepa z močnim izdihom. Izdihnete tako, da potisnete jezik čim bolj iz ust in glasno izdihnete »aaaaaaa«. Sledi vdih (skozi nos) in ponovno dvig v položaj predklona in nato vrnitev v počep. Hitrost izvajanja prilagodite svojim sposobnostim. Vajo ponovite 30-krat, potem pa si pričarajte dan po svoji meri. ●

Petra Šuštar, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar

Petra Šuštar deli svoje znanje in izkušnje v studiu Powerhouse Zavrta na Ljubljanski cesti v Trzinu, vsak torek po 18. uri. Njen program celostne vadbe za ženske sestavljajo elementi sprostitvene in obrazne joge, dihanja, meditacije, EFT-ja in še marsičesa. Vabljeni!

Silvestrska telovadba v športnem parku

Na silvestrovo ob 8.30 smo se trzinski telovadci Šole zdravja zbrali v športnem parku. Termometer je kazal le minus dve stopinji Celzija, vendar nas nizka temperatura ni ustavila, da ne bi opravili jutranje vadbe. Sklenili smo krog, se pozdravili in vaditeljica Biserka je začela vodeno vadbo.

Najprej smo segreli dlani, sledile so vaje za roke, ramena, glavo, trup in boke, vaje za ravnotežje, za raztezanje, vaje za noge in nazadnje za stopala. Po pozdravu soncu s dobrimi željami smo našo 30-minutno vadbo zaključili s spodbudnim »bravo«.

Zadovoljni, da smo vadbo opravili tudi v takih vremenskih razmerah, smo odšli k bližnji »naši« klopi, ob kateri se vsako soboto po končani vadbi zberemo in si privoščimo obvezno kavico, čaj in sladice. Na silvestrovo se je naša klop spremenila v bogato obloženo mizo. Voščili in zapeli smo našemu vaditelju Silvestru, ki je ta dan praznoval god in rojstni dan, sledila pa je pogostitev, kot se za praznovanje silvestrovega spodobi. Ob šampanjcu, kuhanem vinu, kavi in drugih napitkih, ki so nas dodobra ogreli, smo poskušali sladke dobrote, ki smo jih spekle udeležence. Voščili smo si za praznike in si v novem letu zaželeli zdravja, potem pa smo zadovoljni odhiteli domov. ●

Majda Šilar, foto: Silvo Batis

Skoki življenje z več energije in zdravja

Marsikdo se sprašuje »le kaj žene te ljudi k jutranji vadbi, in to tudi pozimi, ob nizkih temperaturah«. Vsem takim naj pojasnim: ta vadba je postala del našega vsakdana, po opravljenih vajah smo dobre volje in domov odidemo s pozitivno energijo. Odločili smo se, da bomo nekaj naredili za svoje zdravje, ob tem pa vsak telovadi po svojih zmoglostih in sposobnostih.

V Trzinu pa deluje poleg naše še ena skupina, ta se zbira vsako jutro ob 7.30 na Jefačnikovi domačiji.

Nezahtevna telovadba je primerna za vse starosti, zanjo je treba le bolj zgodaj vstati, se toplo obleči in se napotiti v športni park ali na Jefačnikovo domačijo. Uspeh je zagotovljen. Vse vaje se izvajajo

stoje, v polurni vadbi pa se razgibajo vsi sklepi telesa in vse mišične skupine. Telovadba na prostem, dobro počutje in prijetno druženje v skupini nas ženejo, da pri telovadbi vztrajamo in se dnevno srečujemo. Vodijo nas usposobljeni voditelji Biserka, Alma, Silvo, Vera in Angelca.

V imenu vseh telovadcev se vsem vaditeljem zahvaljujem za požrtvovalno vodenje in si želim, da bi nas tudi v letu 2018 tako zavzeto vodili.

Vsem drugim pa sporočam – naredite nekaj zase in se nam pridružite, v športnem parku ali na Jefačnikovi domačiji, vsako jutro, razen ob nedeljah in praznikih. Nikoli ni prepozno – vsak trenutek je lahko nov začetek.

Kako ukrepati ob opeklinah

Splošno o opeklinah

Opekliške rane nastanejo zaradi delovanja toplotne, kemične ali električne energije na tkiva. Povzročila jih toplotna energija v obliki suhe vročine, kot so plamen, razbeljena kovina, vroč zrak in sonce, ali zaradi trenja. Ob dotiku kože z vročimi tekočinami, na primer s paro, vrelo vodo ali oljem, nastanejo oparine. Če jih povzročijo vroče tekočine, ki vsebujejo maščobe, so zaradi daljšega stika s kožo hujše kot oparine, povzročene z vrelo vodo. Električne opekline nastanejo ob prehodu električnega toka skozi tkiva in organe, ob tem pa nastanejo poleg opekliških ran tudi poškodbe globlje ležečih in bolj oddaljenih tkiv. Kemične opekline pa povzročajo jedkovine, kot so kisline in lugi. Spremembe na koži so pri teh opeklinah zelo podobne spremembam pri običajnih opeklinah, razlikuje pa se mehanizem dogajanja.

Glede na nastanek so opekline torej zelo različne, toda za nas, za prvo pomoč, so vse – odprte rane. Pri prvi pomoči smo pozorni predvsem na njihovo razsežnost in ne toliko na globino. Opekline so zelo boleče in podvržene so okužbam, poškodovanec pa skozi opečeno površino izgublja veliko krvne plazme. Pri opečenih je zato pogosto posebno stanje – šok.

Prva pomoč pri opeklinah

1. Pri večjih opekliških ranah ali več poškodovancih takoj pokličemo regijski center za obveščanje (RECO), na telefonsko številko 112.
2. Oglejamo si kraj nezgode, da ugotovimo položaj, dostop, morebitne nevarnosti.
3. Odstranimo vir toplote, to je pogasimo ogenj (uporabimo lahko odejo, plašč ali vodo), če je to mogoče, drugače pa poskusimo ponesrečenca izvleči iz cone gorenja.
4. Sledi osnovni pregled poškodovanca.
5. Opečenca prenesemo na varno. Ob tem pazimo na morebitne druge poškodbe.
6. Nadaljujemo pregled poškodovanca, po tako imenovanem postopku ABC (mednarodna kratica), ki pomeni prvo pomoč, in sicer od odpiranja dihalne poti, preverjanja dihanja in pomoči pri tem do preverjanja cirkulacije krvi in morebitne masaže srca. Če ni življenjskih znakov, ga začnemo oživljati.
7. Odstranimo oblačila, ki niso prilepljena na rano, in takoj odstranimo oblačila pri oparinah in opeklinah s kemičnimi sredstvi (ob uporabi ustreznih zaščitnih sredstev). Pri poškodovancih s hudimi opeklinami zaradi gorenja pa prilepljenih oblačil zaradi bolečin in zaradi možnosti dodatnih poškodb ne odstranjujemo.
8. Opekline hladimo, in sicer lahko na več načinov – kupimo lahko opekliške gele, obloge ... in jih namestimo neposredno na poškodovano mesto. Če tega nimamo pri roki, začnemo opekline hladiti z navadno vodo, takoj ko je mogoče, in hladimo od 30 do 60 minut. Voda naj bo hladna, s temperaturo najbolje med 8 in 23 °C. Če na terenu nimamo druge možnosti, zavijemo poškodovanca v

Opekline rok

Opekliški geli in obloge za oskrbo opeklin

čisto mokro rjuho. Opekliških mehurjev ne prediramo, opečenega obraza pa ne obvezujemo, če nimamo opekliških obližev.

Prednosti hlajenja:

- zmanjša se lokalna hipertermija,
- izboljša se mikrocirkulacija,
- zmanjšata se vnetje in prepustnost kapilar,
- zmanjša se sproščanje vnetnih mediatorjev in produktov anaerobne presnove (količina mlečne kisline),
- zmanjšata se bolečina in nastajanje odmrlega tkiva.

Opečeni otroci hitro izgubljajo telesno toploto, zato priporočajo najnovejše smernice zdravnikov urgentne medicine pri otrocih, ki imajo povrhnjo opekliško rano manjšo od 10 odstotkov skupne telesne površine, največ 10 minut hlajenja, poleg tega pa takih otrok nikoli ne peljemo v bolnišnico zavitih v namočeno hladno brisačo ali rjuho, temveč jih pokrijemo s toplo odejo.

9. Dokončamo začetni pregled opečenca in – če je mogoče – ocenimo približno površino opekline. Zabeležimo si čas nastanka poškodbe in način, kako je do poškodbe prišlo, in če je mogoče, od ponesrečenca pridobimo njegove podatke. S ponesrečencem se tudi pogovarjamo, da ga pomirimo. Še enkrat preverimo, da izključimo opekline dihalnih poti. Pri opeklinah dihalnih poti je nujen takojšen klic na telefonsko številko 112 in med čakanjem na strokovni prevoz v bolnišnico namestitev hladnega obkladka na vrat.

10. Po vrstnem redu prve pomoči oskrbimo morebitne druge poškodbe. Strokovno usposobljeni reševalci bodo lahko opekliško rano oskrbeli z obvezo, ki se ne prilepi na rano, ali z novjšimi obliži za prvo pomoč pri opeklinah.

11. Če so opekline obsežne, moramo poškodovanca prepeljati do kraja, kjer bo dobil zdravniško pomoč, z reševalnim vozilom, pri manjših opeklinah, ki zahtevajo zdravniško pomoč, pa ga ob pravilni oskrbi lahko peljemo tudi v osebno vozilo.

Najpogostejše napake pri oskrbi opekliških ran:

- mazanje opekliških ran z različnimi mazili,
- hlajenje z ledom in hladnimi vložki, saj lahko to povzroči dodatno poškodbo tkiva,
- podhladitev zaradi predolgega neustreznega hlajenja, zlasti pri otrocih, in hlajenje obsežnih opekliških ran.

»Pravilo 15« pravi, da opekline hladimo prvih 15 minut (vsaj 15 minut) z vodo s temperaturo 15 °C. ●

Marko Kajfež, mag. inž. tehniške varnosti

Polepšajmo domove s svetili

Po decembrskem enakonočju se začnejo dnevi resda daljšati, a še vedno traja dnevna svetloba krajši čas in se kar hitro stemni, zato uvrščamo v tokratno številko Odseva nasvet, povezan z osvetlitvijo – že zgodaj popoldan si osvetlimo stanovanja in poslovne prostore z lučmi! Za to uporabljamo predvsem stropna svetila, plafonjere, v strop vgrajene led svetilke, lestence in stenske luči.

V dnevnih prostorih in spalnicah imamo pogosto tudi kotiček, v katerem radi počivamo, beremo ali gledamo televizijo. Ker pri tem ne potrebujemo močne svetlobe, nam za to zadostuje samo svetilka v koticu, kjer sedimo ali ležimo. Izvrstna rešitev za to so namizne in stoječe svetilke. Z njimi ustvarimo prijetno, intimno vzdušje, hkrati pa dobimo za svoje početje čisto dovolj svetlobe.

Stoječo svetilko lahko postavimo v kot sobe ali ob sedežno garnituro, lahko jo prislonimo k omarici, namizne svetilke pa so primerne za na nizke omarice in predalnice, za na nočne omarice, pisalne mize in police.

Namizne in stoječe svetilke so lahko različnih oblik in izdelane iz različnih materialov – podnožje je lahko leseno ali kovinsko, moderno, klasično ali rustikalno, enako velja za senčnike – lahko so papirnati, iz umetne mase, stekleni ali iz blaga, lahko so pisani ali enobarvni.

S takšno lučko poskrbimo za piko na i v katerem koli koticu našega doma.

za svetilke prestižnih blagovnih znamk ali za kreacije znanih oblikovalcev, ki nam ne dajejo le dodatne svetlobe, ampak nam stanovanje polepšajo tudi s svojo obliko in barvo. ●

**Marjetka Pajk, u. d. a. i.,
foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk**

Če imamo v delovnem koticu dovolj svetlobe, ga lahko polepšamo s svetilko s temnim senčilom. Njegova vloga je predvsem dekorativna.

Moj nasvet: v koticu za branje nam bo prišlo prav več svetlobe, to pa nam omogočajo svetla senčila. Temna barva senčnika, na primer siva ali črna, ne omogoča dobre osvetlitve prostora, ustvarja pa intimno vzdušje.

Izbira tako stoječih kot namiznih svetilk je v naših trgovinah res velika, cene pa so od takih, dostopnih vsakomur, do zelo visokih, sploh če gre

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa boste našli tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast do dela so jo pripeljali, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je bila povezana že vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituto Callegari, zdaj pa z njimi pogosto sodeluje pri različnih projektih.

Svetlo senčilo prostor bolj osvetli.

Bralni kotic, ozaljšan z izbrano svetilko

Zdravnica Sanela Banović svetuje:

Očistimo psihološko klet in zaživimo kakovostno!

Trzinska šola je lani v začetku decembra po končanih govornih urah za starše organizirala predavanje Sanele Banović, doktorice medicine, z naslovom Pomembnost dobre komunikacije v psihofizičnem razvoju.

Mlada zdravnica, ki je pred sedmimi leti prišla v Slovenijo iz Bosne, je zaposlena na gastroenterološkem oddelku ljubljanskega Kliničnega centra, pri svojem delu pa si pomaga tudi z znanjem, ki ga je po študiju medicine pridobivala na področju kitajske medicine, emocionalne psihologije, nevroznanosti in seksologije, ob tem pa zadnja tri leta tudi odkrito in brez dlake na jeziku predava o emotivnih možganih, o dogajanju v njih oziroma o psihološkem zdravju, in to v slovenščini, pomešani s sočnimi »bosanskimi« izrazi, ki jih ni mogoče prevesti. Njena predavanja so sicer motivacijska, a so oprta na številne znanstvene raziskave in dokaze, z njimi pa želi ljudi opozoriti, da smo ob vsem napredku in razvoju, ki naj bi nam olajšala življenje, nekako pozabili nase in na kakovost življenja. Prav zato hoče, da ji prisluhnemo in da razmislimo o njenih besedah. Njena največja želja je namreč videti zadovoljne in srečne ljudi.

Na skoraj dvournem trzinskem predavanju je govorila o emocionalnih možganih in o dogajanju v njih, o tako imenovanem biološkem koktajlu, kot imenuje 140 hormonov, o komunikaciji in toksičnih besedah pa o 21 dneh, potrebnih za psihološke spremembe ... Ob tem nas je na humoren način, s prispodobami in primeri iz svoje prakse pa tudi iz osebnega življenja spodbujala k razmišljanju. Recimo, kaj naredimo, ko na avtu počij pnevmatika? Ustavimo se. Kaj pa storimo, ko smo zaradi dela neprespani ali se slabo počutimo? Rečemo si: zdaj nimam časa, samo še to in to ... Vam je znano? In potem, ko gremo končno na dopust, zbolimo. Sanela Banović nas opozarja, da smo sami odgovorni za svoje zdravje in tudi za zdravje svojih otrok, zato se moramo poslušati, poslušati moramo svoje telo in preslišati, kar prihaja od zunaj. Poudarila je, da je medicina v zadnjih dvajsetih letih sicer zelo napredovala, zato lahko pozdravi veliko več bolezni kot nekoč, presaja lahko organe, podaljšuje življenje ... Kljub temu pa prihaja na zdravljenje vedno več ljudi, in to ne zaradi organskih bolezni, in zelo jo žalosti, da je med njimi tudi veliko otrok in mladostnikov. V zvezi z njihovim zdravjem je opozorila, da potrebujejo otroci med odraščanjem veliko naše pozornosti in veliko našega časa, preživetega z njimi, spomnila je, da smo jim starši za zgled in da je za otroke zelo pomembna tudi fizična aktivnost, da sprostijo ogromno energijo, ki je v njih. Če se ta energija ne sprosti navzven, se zbira v telesu in otroci zbolijo, kot učijo sodobna spoznanja nevroznanosti. Ob tem pa je opozorila še na veliko ranljivost mladostnikov v obdobju od starosti 18 do 21 let.

21 dni za spremembe

Ta nadvse dinamična zdravnica meni, da je treba možgane, to našo psihološko klet, tudi prazniti, in to enako, kot praznimo mehur ali debelo črevo, sicer se pritisk, ki nastane v možganih, preusmeri drugam v telo in pritisne na posamezne organe, ti pa se ob dolgotrajnem pritisku transformirajo in človek zbolijo. In zato je tako pomembno, da se človek občasno umiri, se spro-

sti. Da naredi nekaj zase. Nikoli ni prepozno, da se začnemo spreminjati. Kot pravi, je za spremembo delovanja potrebnih zgolj 21 dni vztrajanja pri tem, kar je dobro za nas. Vsaka sprememba, ki se v tem času ponavlja vsak dan vsaj pol ure, postane tako najlažje navada.

Pri Slovencih na splošno opaža, da nas veliko stvari preveč skrbi in da smo preveč obremenjeni z mnenjem drugih. Najbolj pa jo jezi, da ko gremo na dopust, napišemo, da smo dosegljivi na telefon ali e-mail. Po njenem mnenju to kaže, da se ne znamo psihično sprostiti. In prav ta sprostitve je cilj njenih predavanj. Prepričana je, da dobimo ob rojstvu toliko hormonov, da bi lahko kakovostno živeli 200 let. Na ta biokemični koktajl, kot pravi tem 140 »čudovitim« hormonom, pa potem nekje na poti pozabimo in jih nadomeščamo z izdelki farmacevtske industrije. Ob tem opozarja še na to, da se možgani hranijo z besedami in mislimi, in da je zato zelo pomembno, da se izogibamo toksičnim besedam, kot so nisi sposoben, neumen si ..., ki delujejo na možgane, kot primerja, kot rdeča mušnica na telo.

Zelo plastično predstavi možganske centre, v katerih se izločajo hormoni z različno dolgim učinkom – tako se v centru za denar, ko dobite nepričakovano vsoto, izloči le nekaj zelo intenzivnih hormonov s kratkotrajnim učinkom, ko pa se s partnerjem odpravite na razvajanje, ko preživljate čas z družino ali se družite s prijatelji in se zabavate, se izloči veliko sicer manj intenzivnih hormonov, a z dolgotrajnejšim učinkom. Kot pravi Sanela Banović, delujejo ti v nas tri tedne. Tako nastajajo lepi spomini. Težava ljudi pa je v tem, da se ne vprašajo, česa jim manjka, kaj si želijo in kaj res potrebujejo, zato pa jim primanjkuje dobrih hormonov in niso srečni.

Recept za zadovoljstvo

In v čem je naravni izvor hormonov sreče? Kaj potrebujemo, da bi bili zadovoljni? Temperamenta zdravnica pravi, da potrebujemo v resnici zelo malo. In sicer je pomembno, da si vzamemo čas zase in čas za družino, za prijatelje in da jih poslušamo, da jim povemo, da jih imamo radi in da smo veseli, da so del našega življenja.

Svetuje tudi, da se objemamo, da se vsaj sedemkrat na dan objamemo, saj s tem izločimo enako količino hormonov, kot če bi vzeli eno tableto anti-depresiva. Pomembno je tudi gibanje na svežem zraku, pa zdrava spolnost in ne nazadnje pozitivna komunikacija. Kot je dejala, se moramo sprostiti in se poslušati. Ugotoviti moramo, kaj si želimo, kaj nas osrečuje. Enemu veliko pomeni masaža, drugemu smučanje, tretjemu sprehodi ... Če bomo to ugotovili, bo naše življenje bolj zadovoljno.

Vse to podzavestno pravzaprav že vemo in včasih samo potrebujemo nekoga, da nas predrami in nam odpre oči. Nekoga, ki nam želi dobro. Nekoga, ki bi rad videl zadovoljne in srečne ljudi, kot zdravnica Sanela Banović. ●

Tanja Jankovič, foto: Tanja Jankovič

Humor, temperament in obilica praktičnih primerov, ki jih stresa iz rokava, so odlične sestavine zanimivih predavanj zdravnice Sanele Banović.

Polna dvorana poslušalcev, ki so prišli, da bi spoznali skrivnosti pozitivne komunikacije.

Pestro decembrsko vreme

Medtem ko berete te vrstice, smo že globoko zakoračili v novo leto, upoštevati pa je treba, da so bile zapisane v njegovih čisto prvih dneh. Takrat je še bilo nekaj novoletnega elana, sploh med tistimi, ki so si podaljšali praznike vse do konca prvega januarskega tedna.

Kar zadeva vreme, lahko z veliko verjetnostjo zatrdimo, da bo tudi leto 2018 enako, kot je bilo minulo – torej vnovič toplejše od dolgoletnega povprečja. Da bo temperatura še vedno blizu »pokrovke« ali vrelišča (takrat nam jo namreč dokončno dvigne), so nakazali že prvi dnevi. Nekateri so že začeli posredno in tudi neposredno volilno kampanjo, pa čeprav bodo volitve, državnozbornske, šele spomladi, lokalne pa jeseni, izbrani velmožje in istovrstne žen(sk)e, pa, roko na srce, s tem sploh ne nehajo. Z arbitražnimi sosedi se še naprej igramo »potapljanje ladjic« v največjem morskem zalivu, pripadniki oboroženih sil, po službeni dolžnosti razporejeni na vrhu enega od vzhodnih branikov slovenstva, pa zahtevajo dodatek za delo v tujini. Še dobro, da se vreme ne ozira na meje in na vse drugo, kar se dogaja v najnižjih »plasteh« atmosfere v dolini šentflorjanski. Pa ni, da bi si sponsojali našega največjega pisatelja v vremenske namene, četudi obhajamo letos častitljiv jubilej, 100letnico njegove smrti.

So pa z novim letom kar nekako umrla naša pričakovanja v zvezi z mrzlo snežno zimo. Že res, da je ta že vse od konca jeseni radodarna v sredo in visokogorju in da je tudi nižine že nekajkrat obiskala. A to drugo je bilo vedno v slogu, ki bi ga lahko označili s »še hitreje, kot je prišla, je tudi odšla«. Vendar nikar ne obupajmo, saj velja, »če v prosincu ni snega, ga mali traven da« in »v prosincu toplota, svečana mrzlota« ter ne nazadnje »če prosinec ne zmrzuje, ne sneži, rad sušec to nadomesti«.

Od nihajočih temperatur do sunkov vetra, megle in celo nekaj snežnih padavin

A vrnimo se v vremensko bogato leto 2017, natančneje k njegovemu zadnjemu mesecu, ki je bil moker kot že dolgo ne. Decembra je padlo 132 milimetrov padavin (dejansko gre za liter na kvadratni meter) oziroma le milimeter manj kot mesec pred tem, ki je znan kot najbolj moker mesec v letu. Hujšega deževja pa ni bilo, saj se je obilica padavin porazdelila med kar 12 padavinskih dni. S hitrostjo več kot 60 kilometrov na uro smo zabeležili tudi enega najmočnejših sunkov vetra v teh krajih v zadnjih dveh letih (v Ljubljani 85 km/h, na Trojanah pa celo 108 km/h); a smo Trzinci, v primerjavi s številnimi drugimi kraji po Sloveniji, odnesli celo kožo. V prvi in tretji dekadi je bilo topleje (imeli smo kar dva temperaturna vrhunca!), vmes pa hladneje od dolgoletnega povprečja.

A sedem ledenih decembrskih dni, ko temperatura ves dan ni prilezla prek ledišča, tudi ni mačji kašelj in jih je marsikdo gotovo občutil – na sebi in mnogih, ki vas je žal izdalo zdravje, tudi v sebi. Imeli smo enajst dni z meglo, petnajst s slano in šest s snegom; najdebelejšo snežno odejo (12 cm) smo zabeležili 9. decembra zjutraj. Kljub mokroti v zadnjih dveh mesecih minulega leta (potem ko je bil december v letih 2015 in 2016 tako rekoč brez padavin) pa pri letoletni količini padavin le nismo dosegli tisočice oziroma smo prejeli od 10 do 20 odstotkov manj padavin kot v dolgoletnem povprečju.

Decembra 2017 je bilo mnogo poslabšanj vremena in mejnih situacij s sneženjem, to pa je kar trikrat prišlo tudi do nižin. V drugi polovici je bilo precej meglenih in ledenih dni, a nas je odjuga obiskala že pred novoletnimi prazniki. Vremenska posebnost zaključka minulega leta je bila tudi, da je bilo v višjih predelih veliko snega. Tako je bila z več kot 300 centimetri snega decembrska debelina snežne odeje na Kredarici podobna lanski aprilski, torej ob koncu zime 2016/2017.

Ko se naredi nad Ljubljansko kotlino in našim domačim krajem tak oblačnomegleni pokrov, je naše edino upanje in priročno začasno »svetišče«, v katerem se dvignemo nad ta pokrov, bližnja Velika planina. Tak je bil razgled z nje zadnji dan novoletnih praznikov.

Naj bo dovolj za začetek leta, lepa vremena nas menda čakajo tudi v nadaljevanju! •

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Vremenska postaja OŠ Trzin december 2017

Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	1,4	1.–31. 12.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	15,0	11., 12. 12.	23.00/2.30
Najnižja temperatura zraka (°C)	-6,0	4. 12.	5.00
Največji dnevni hod T (maks./min. T; °C)	12,7 (15,0/2,3)	11. 12.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,25/2,5/25 mm	12 / 7 / 0	1.–31. 12.	mesec
Skupna mesečna količina padavin (mm)	132	1.–31. 12.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	24,8	27. 12.	0.00–24.00
Skupna količina padavin v letu 2017 (mm)	977	jan.–dec.	leto
Najvišja hitrost vetra km/h / smer	35 / JJZ	11. 12.	14.30
Število hladnih dni (min T ≤ 0 °C)	7	1.–31. 12.	mesec

Izbrani meteorološki kazalniki za Trzin decembra 2017.

Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin) – <http://trzin.zevs.si/>.

Kralji ulice v novih prostorih

Društvo Kralji ulice iz Ljubljane se lahko pohvali z novimi prostori. Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana jim je namreč namenil v uporabo kompleks prostorov v Studencu v ljubljanskem predelu Polje. Društvo bo v novih prostorih izvajalo več programov, namenjenih njihovim brezdomnim članom, mesečna najemnina zanje pa je simbolična, zgolj en evro.

V Sloveniji je menda skoraj 10.000 državnih stavb, kar šestina pa jih je praznih, kar pomeni, da tako propada in izgublja vrednost skoraj 300.000 kvadratnih metrov prostorov, ki bi jih država lahko odstopila v uporabo za javno dobro. Zakonska podlaga za to menda že obstaja – po zakonu o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti je nepremičnino namreč mogoče dati tudi v brezplačno uporabo, in to osebam javnega prava za opravljanje javnih nalog, nevladnim organizacijam ali pa socialnim podjetjem, če je to v javnem interesu.

V ljubljanskem Studencu imajo odsej na voljo tudi dovolj prostora za shranjevanje podarjenih rabljenih stvari, ki jih bodo člani Kraljev ulice prodajali v okviru projekta Stara roba, nova raba.

Sodelovanje med Javnim stanovanjskim skladom Mestne občine Ljubljana in društvom Kralji ulice predstavlja tako primer dobre prakse na tem področju.

Kralji ulice to potezo sklada toplo pozdravljajo in obenem spodbujajo tovrstno sodelovanje med državo in civilno družbo.

In kako bodo člani Kraljev ulice izkoristili svoje nove prostore, ki so jih v Studencu slavnostno odprli zadnje dni minulega leta? Kot

Udobni novi dnevni prostor v ljubljanskem Polju vabi člane Kraljev ulice k sproščenemu druženju.

so sporočili iz društva Kralji ulice, bo del prostorov namenjen izvajanju programa zadruge *Stara roba, nova raba*, ki sredstva, zbrana s prodajo rabljenih predmetov, nameni za zaposlovanje in usposabljanje ljudi z izkušnjo brezdomstva.

V skupnostnem prostoru – dnevni sobi – se bodo člani Kraljev ulic družili tako med seboj kot tudi z okoliškim prebivalstvom, uporabljali pa ga bodo tudi za posredovalnico, za prodajo rabljenih predmetov po simbolični ceni. V Studencu bo posredovalnica imela tudi večje skladišče, v katerem bodo lahko shranjevali podarjene rabljene predmete, organizirali pa bodo tudi delavnice obnavljanja rabljenega pohištva. ●

V. S. P., foto: Jaka Prijatelj in Miro Petek

Trzin'c vas gleda

Novi stari vozni red potniških vlakov

Trzin je eden tistih srečnih slovenskih krajev, skozi katere se vije tudi železna cesta, čeprav, če smo natančni, gre v glavnem naravnost. In kot smo že lahko spoznali nekaj posebnosti, po katerih slovim Trzinci kot slovenski zmagovalci, bi bilo verjetno enako tudi pri številu železniških postaj na dolžinsko enoto. Na nekaj manj kot treh kilometrih železniške proge imamo v Trzinu kar tri (čeprav nekateri še vedno ne vedo, da imamo tudi vlak), in sicer v smeri od Domžal proti Ljubljani postaje Trzin (dejansko je v Depali vasi), Trzin Mlake in Trzin industrijska cona.

Vsako leto, natančneje vsako leto sredi decembra, objavijo pri Slovenskih železnicah nov vozni red. Redni uporabniki tega javnega prevoznega sredstva smo na to seveda zelo pozorni in si takoj ogledamo novosti, za vse druge pa tudi v Odsevu objavimo nov vozni red za vse tri trzinske postaje.

Tokrat pa to sploh ni bilo potrebno, saj z novim voznim redom nismo bili deležni nobenih sprememb. Ali pač, stari vozni red se je nekaj tednov pred uveljavitvijo novega odlepil s stekla železniške postaje Trzin Mlake (EN stekleni panel potniki še vedno pogrešamo ...). To se nam ni zdelo nič čudnega, še več, glede na to, da je šlo za naveden papir, je zdržal sorazmerno dolgo, a žal ni dočkal novega (na katerem pa je vse po starem), ki je nekoliko manjšega formata, a je plastificiran. Ta

bo menda zdržal do naslednje zamenjave oziroma posodobitve voznega reda, torej do sredine letošnjega decembra. Bolj kot za vozni red pa se potniki bojimo, da ne bodo zdržali vlaki, saj povprečna starost potniških vlakov v Sloveniji z več kot 37 leti že močno presega Kristusova leta ... ●

Miha Pavšek, foto: Miha Pavšek

Stari (levo) in novi (desno) vozni red potniških vlakov na železniški postaji Trzin Mlake

Novoletno druženje članov obrtne zbornice Domžale

Na Območni obrtno-podjetniški zbornici Domžale je bilo v četrtek, 7. decembra, novoletno srečanje članov, podjetnikov iz občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Družabnega srečanja, ki je bilo odlična priložnost za neformalno povezovanje in izmenjavanje izkušenj, se je udeležilo blizu 70 podjetnikov, ob tej priložnosti pa je bil predstavljen tudi pregled zborničnih dogodkov leta 2017. Vsi udeleženci so bili z druženjem zelo zadovoljni, zato so izrazili željo, da bi postala taka druženja tradicionalna. ●

OOZ Domžale

Miklavž obdaril otroke rejniških družin

V sodelovanju z Občino Lukovica in Centrom za socialno delo Domžale je domžalski Rotary klub tudi letos organiziral Miklavžev večer v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici. Gre za večer, ki je tradicionalno namenjen otrokom iz rejniških družin v občinah Lukovica, Moravče, Domžale, Mengeš in Trzin, letos pa sta ga popestrili predstava Pujsa Pepa in nastop priljubljene pevke Alenke Kolman. Pevki so otroci pomagali priklicati svetega Miklavža, ta pa jih je za nagrado za pridnost in prepevanje ta večer obdaril z lepimi darili. Otroci so odnesli domov nahrbtnike, polne igrač, čokoladnih dobrot in praktičnih daril. Poleg občin Domžale, Lukovica in Trzin so prireditev finančno in materialno podprli številni donatorji. ●

Rotary klub Domžale

Prenovljeno prodajno mesto trzinskega Petrola

Zadnji decembrski dnevi so prinesli nekaj novosti na Petrolovem bencinskem servisu ob trzinski obvoznici – notranjost prodajnega mesta je po novem razširjena in zdaj poleg standardnega prodajnega programa vključuje tudi program sveže pripravljene jedi blagovne znamke Fresh. Na skoraj 140 kvadratnih metrih je poleg nepogrešljive Petrolove kave in čaja za na pot (v dveh avtomatih) tako mogoče dobiti še sveže pripravljene sendviče, kruh in pice, pa tudi smutije in podobno. Novost pa so tudi mizice s stoli, kjer lahko obiskovalci vse to v miru pojedjo in popijejo. Kot so povedali na Petrolu, je prenova do sedaj trajala 44 dni, končuje pa se še prenova bara. Neprenovljena ostajata tračna avtopralnica in sesalnik za vozila, nespremenjen pa je tudi obratovalni čas. ●

Tanja Bricelj, foto: Tanja Bricelj

Potopisno predavanje

Greimo na rajske Sejše!

V torek, 23. januarja, ob 20. uri bo v Kulturnem domu Trzin zadišalo po morju in soncu! Pridružite se Maji Novak na njenem potopisnem predavanju o Sejšelih, otočju, ki ji je nekaj mesecev predstavljalo dom, saj je tam opravljala delo kot stevardesa na jahti. Na njenem predavanju bomo potovali po njenih najljubših ktičkkih glavnega sejšelskega otoka Mahe, obiskali najmanjšo prestolnico sveta, Victorio, in živahno lokalno tržnico. Prepustili se bomo valovom v mističnem zalivu Police Bay in se mastili z Majinim najljubšim kosilom – karijem iz hobotnice. Osvežitev od tropske vročine bomo iskali na vzponih skozi tropski deževni gozd, nato pa bomo z vrha prastarih granitnih skal občudovali poglede na okolico. Katamaran nas bo zapeljal še na prelestni otok La Digue, kjer se čas preprosto ustavi, tam pa se bomo s kolesom peljali do naravnih rezervatov, kjer prebivajo kopenske želve, in občudovali koralni podvodni svet. Maja vam bo na predavanju odgovorila tudi na vprašanja: zakaj pravijo, da na otoku Moyenne straši, zakaj je La Digue njen najljubši otok na svetu in zakaj pod nobenim pogojem ni hotela jesti karija iz netopirjevega mesa.

Vstopnina je 2 evra. Vabljeni! ●

Foto: Osebni arhiv Maje Novak

Ajda
Domžale

VABI NA

ZAČETNI TEČAJ BIODINAMIKE

ob sobotah dopoldne

v Domžalskem domu (Ljubljanska 58, Domžale).

Potekal bo 17. 2., 24. 2. in 10. 3. od 9. do 13. ure

(s praktičnim delom).

Cena celotnega tečaja je 40 evrov.

Naslov za prijave in informacije:

andreja.videmsek@gmail.com,

051 204 436 (Andreja) in 041 323 249 (Jože)

www.ajda-domzale.si

VABLJENI!

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabi na svoje aktivnosti

**Petek, 16. 2. 2018, ob 16.30:
VSAKOLETNI ZBOR ČLANOV
DRUŠTVA UPOKOJENCEV**

DRUGE AKTIVNOSTI:

- **Kolesarji** zaradi vremenskih razmer trenutno počivajo.
- **Pohodniki** hodijo na krajše in daljše sprehode ob torkih, izpred Mercatorja, ob 8. uri.
- **Balinarji** balinajo na zaprtem balinišču v Dobu, ob ponedeljkih, od 19. do 21. ure.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v OŠ Trzin, ob ponedeljkih, od 11. do 12. ure.
- **Ročne spretnosti** – za ustvarjanje se člani družijo v društveni sobi na Mengeški 9 ob četrtek, po 10. uri.

Lep verz članice našega društva, SPOMINČICE:

*Kdor drugje koristi išče,
sam pri sebi naj razišče,
kje je dal in kaj je vzel,
sreče ta ne bo vesel.*

**Zoran Rink, predsednik
Društva upokojencev Žerjavčki Trzin**

Pozabi rumene
trače, pri nas je
rdeča nit modra
vsebina!

modre novice

30.000 izvodov • Prejmejo vsa gospodinjstva v občini
Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin in Komenda

Turistično društvo Kanja Trzin in rezbarska skupina vabita na

**predstavitve 2. zbornika
POGOVOR Z LESOM**

in na

odprtje razstave skulptur iz lesa

v torek, 23. januarja ob 17.30,
v avli Centra Ivana Hribarja Trzin,
Ljubljanska cesta 12f.

Razstava bo odprta do 12. februarja 2018.

**KATERI NISSAN
CROSSOVER BO VAŠ IZ TE
IZJEMNE PONUDBE?**

**Innovation
that excites**

NISSAN JUKE

- Inteligentni Around View Monitor
- Safety shield
- Navigacija

NISSAN QASHQAI

- Opozorilo prečnega prometa zadaj
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni Around View Monitor

NISSAN X-TRAIL

- Inteligentni pogon 4x4
- Inteligentno zaviranje v sili
- Inteligentni sistem za pomoč pri parkiranju

7 LET JAMSTVA* / 4 ZIMSKE GUME** / POL PLAČILA TAKOJ, POL ČEZ 1 LETO, BREZ OBRESTI*** / LETNA VINJETA

ODKRIJTE CELOTNO PONUDBO PRI VAŠEM PRODAJALCU NISSAN ALI NA NISSAN.SI

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570. E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 7,3–3,8 l/100 km. Emisije CO₂: 162–99 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6b. Emisije NO_x: 0,0093–0,0517 g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0001–0,00185 g/km. Št. delcev (x10¹⁰): 0,12–39,55. Oglikovni dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povšanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.
*Brezplačno 7-letno jamstvo velja ob nakupu novega osebnega vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail z Nissan Financiranjem 7 let jamstva obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4, 5 let po programu 'As new', 6 in 7 let po programu Basic, oz. za 160.000 km, karkoli se zgodi prej. ** Velja za omejeno ponudbo zimskih gum različnih blagovnih znamk ob nakupu vozila novega Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail za fizične osebe z Nissan Financiranjem. *** Za vsa naročila do 31. 3. 2018 so kupci vozila Nissan Juke, Nissan Qashqai in Nissan X-trail, ki svoje vozilo financirajo preko Nissan Financiranja, upravičeni do brezobrestnega financiranja za obdobje 12 mesecev v primeru akcije Lizing 50/50. Akcija upošteva 50% polog ter odkupni obrok v višini 50% po enem letu brezobrestnega financiranja. Ponudba velja do konca meseca marca. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d. o. o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolna.

»Človek je zdrav, kolikor se
zdravega počuti - ob strani
mu stoji dober lekarnar.«

Tina Kladnik, mag. farm., Lekarna Mengeš

IR IMAGE

Dežurni lekarni od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018:

Lekarna Kamnik ned in prazniki: 9.00 - 12.00

Lekarna Domžale sob, ned in prazniki: 17.00 - 20.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

Novi
Dacia Sandero
Ničesar preveč.

že za
3 € / dan
+
4 zimske pnevmatike **

Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o. Dunajska 22, 1511, Ljubljana.

DACIA

www.dacia.si

*Velja ob nakupu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, pogojih nakupa in informativni izračun dnevnega zneska, ki je del mesečnega obroka je na voljo na www.dacia.si
**Brezplačni paket 4 zimskih pnevmatik podari Dacia kupcem novih vozil, ki so fizične osebe ali lastniki malih podjetij. Dacia Financiranje ni pogoj za pridobitev paketa zimskih pnevmatik.

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

AVTOHIŠA MALGAJ, D.O.O., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana,
Prodaja novih vozil: 01/20 00 563; prodaja rabljenih vozil: 01/20 00 560,
servis: 01/20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET OD 8:00 DO 18:00 SOB OD 8:00 DO 12:00 NED ZAPRTO

www.malgaj.si

Poraba pri mešanem ciklu: 3,5-6,2 l/100 km. Emisije CO₂: 90-117 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6c in EURO 6b. Emisija NOx: 0,0083-0,039 g/km. Emisija trdnih delcev: 0-0,00001 g/km. Število delcev (x10¹⁴): 0-0,01. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisija onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na www.dacia.si.